Milliyet
Çocuk
SAYI:16 • 26 AĞUSTOS 1994 • FİYATI: 10.000 TL

HER CUMA GAZETE BAYİLERİNDE

- **Yalvaç Ural**'dan Zıpır bilmeceler
- **Gülten Dayıoğlu**'dan bir öykü
- Orco çizgi romanı
- Mırnav
- Ormangiller

YALNIZCA 10 BİN LİRA

199 KİŞİYE 199 ARMAĞAN

atlama OYUNU

Şirinler

Peyo

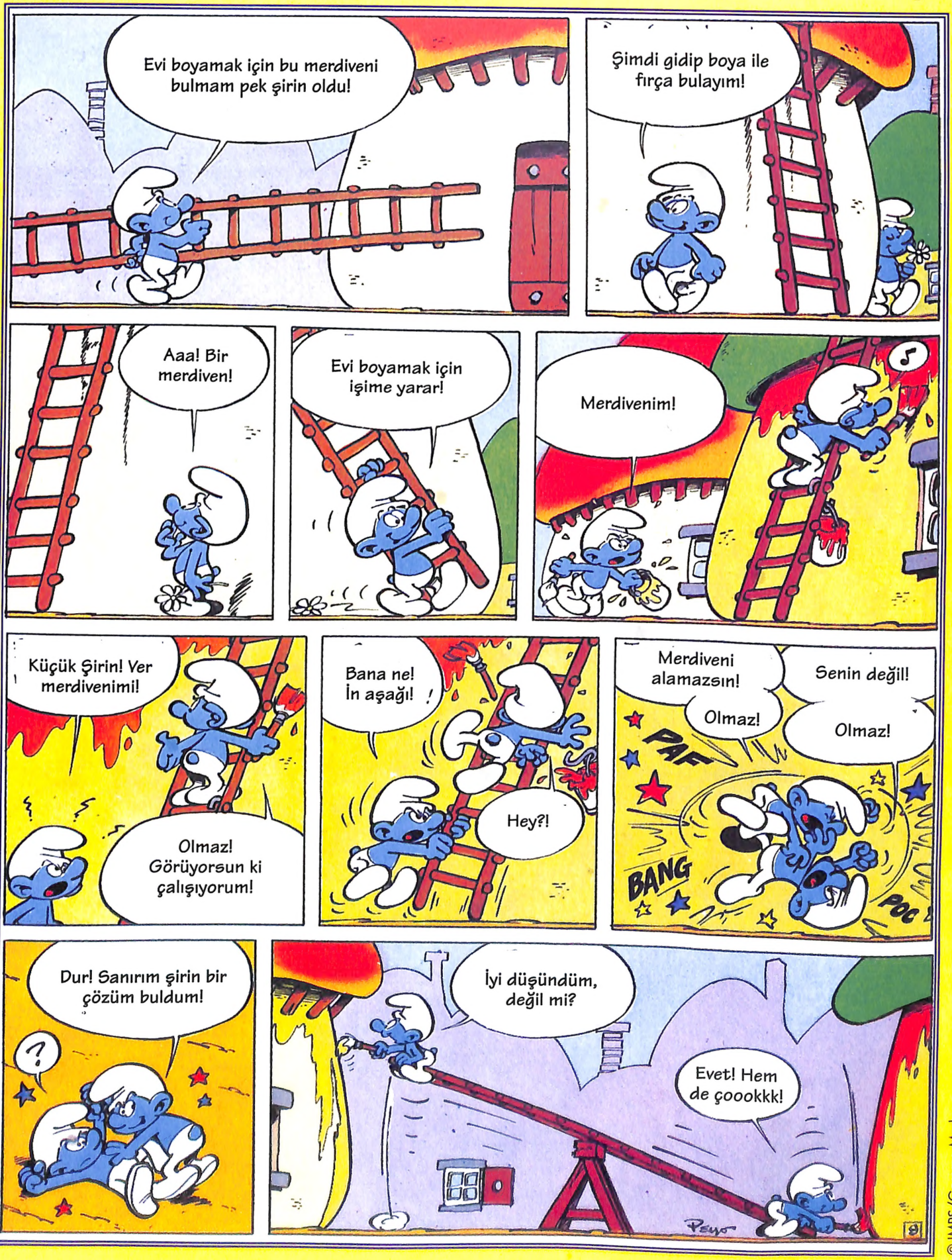

© IMPS/Gamma Medya

MERHABA!

Sevgili Arkadaşlar,

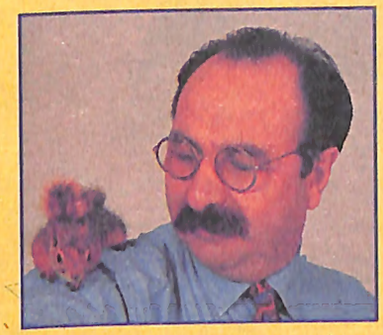

Derginiz Milliyet Çocuk, bundan böyle sizin de bildiğiniz gibi on bin lira karşılığında bayilerde satılacak.İnanıyoruz ki,hepinizin harçlığınızla alacağınız kadar küçük bir para bu. Üstelik de böyle olmasına biz sizden daha çok seviniyoruz. Belki içinizden bazılarınız,"İyi ama, Yalvaç Ağabey, parayı biz harçlıklarımızdan veriyoruz. Sen vermiyorsun." diyeceksiniz. Bu doğru ama, bundan böyle biz de sizlere tam altmış dört sayfa, üstelik kapağıyla birlikte altmış sekiz sayfalık bir dergi sunacağız. Üstelik de bir gazete fiyatına. Bundan önce üç formalık dergimizin sayfalarını eksilttiğimiz zaman, sizler bizlere oldukça eleştirel mektuplar yazıp, derginiz küçüldüğü için kızdığınızı söylemiştiniz. O zaman dergimiz armağan olarak verildiği için, bu konuda yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu. Oysa şimdi Red Kit severleri bile düşünerek, Türkiye'de Red Kit'in bundan önce hiç yayımlanmamış, altı ve yedi sayfalık öykülerini yayımlayacağız. Oyun sayfalarımızı çoğalttık. Bazı okurlarımızın, buna sevineceğini sanıyoruz. Ayrıca bundan böyle, eskiden olduğu gibi her hafta ünlü yazar ve şairlerimizin ürünlerini, usta çizerlerimizin desenleriyle sizlere sunmaya çalışacağız. Lütfen eskiden olduğu gibi yine bizimle birlikte olun ve bu güzel dergimizi birlikte yaşatalım. Hepinizin gözlerinden öper Milliyet Çocuk'lu günler diliyorum. **Yalvaç Ural**

OKURUN SESİ

Bu sayfada yayımlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı, "Milliyet Çocuk Dergisi/Okurun Sesi, Doğan Medya Center, Bağcılar 34 554 İstanbul" adresine bekliyoruz.

* * *

Dergime yeniden kavuştuğum için çok mutluyum. "Beyaz Kurt"u severek okuyorum. Bilmece Bulmaca sayfanız çok güzel. Kardeşimle okumak için nerdeyse kavga ediyoruz.
Mehmet GÜNEŞ (İstanbul)

* * *

"Mırnav"ı, "Ormangiller"i, "Şirinler'i, "Uğursuz Tayfa Keramettin"i çok seviyorum.
Aydın ÖZTÜRK (Ankara)

* * *

Derginizin tüm sayfalarını büyük bir zevkle okuyorum. Dergide şiir ve resimlerimiz için yer ayırıp onları yayımladığınız için çok teşekkür ediyorum.
Canan DEMİRCAN (İzmir)

Serkan Yıldırım Edirne

Küçük Prens

F. Thomas

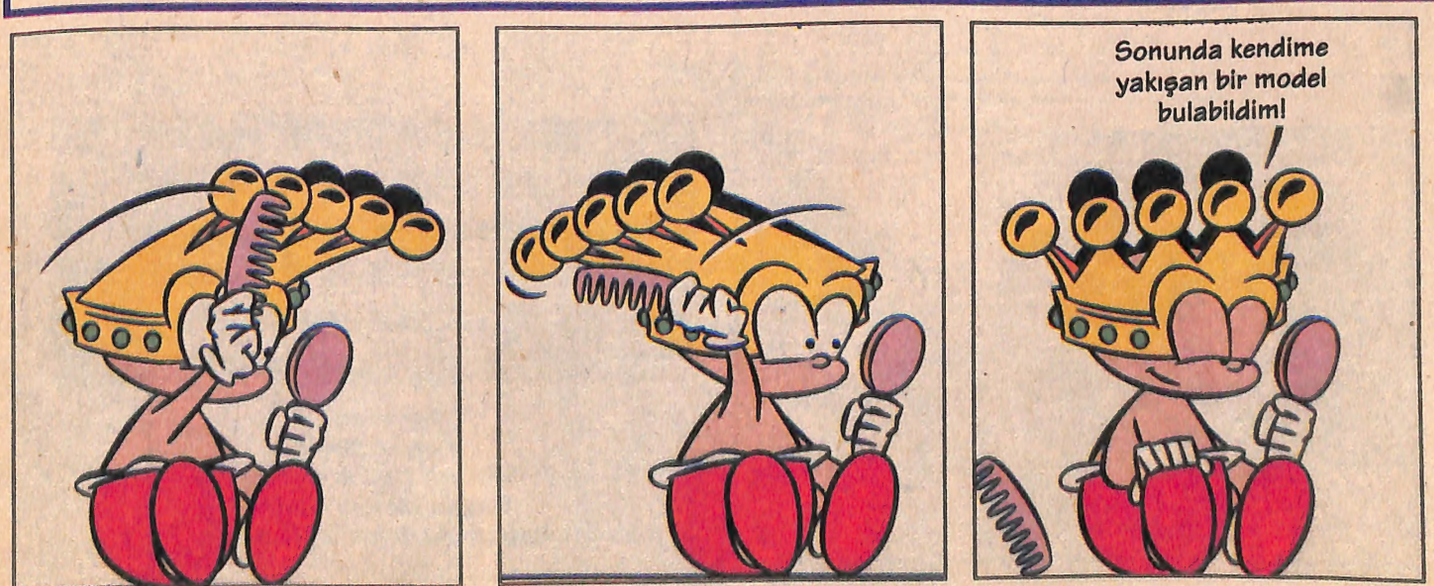

© Dargaud Editeur / Akan Ajans

ZIPIR BİLMECELER

Yalvaç Ural
Çizen: Sunder Erdoğan

Lokantaya giden bir kurbağanın sevindiği saçmalık nedir?

Yanıt: Çorbasından sinek çıkması

Kaçarken kovalanmayan şey nedir?

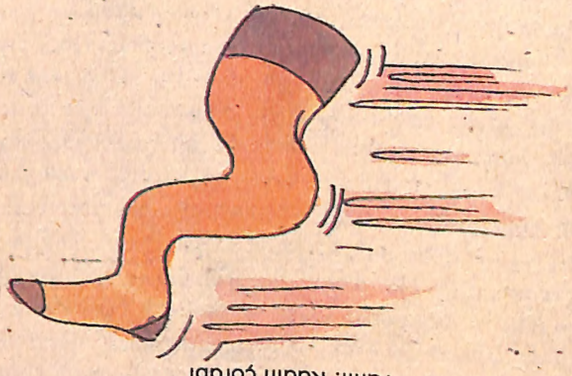

Yanıt: Kadın çorabı

Bir palyaçoyu kim güldürür?

Yanıt: Başka bir palyaço

Kadınlar neden çorapların peşinden koşarlar?

Yanıt: Kaçmasın diye

Peki bu iki palyaçoyu kim güldürür?

Yanıt: Başka bir palyaço

Peki bu üç palyaçoyu kim güldürür?

Yanıt: Anasının hörekesi

Yayımlanmasını istediğiniz Zıpır Bilmecelerinizi, bize yollayın. En güzel zıpır bilmeceyi gönderen 15 okurumuza her hafta 15 dürbün gözlük veriyoruz.

Adresimiz:
Yalvaç URAL
Milliyet Çocuk Dergisi
Doğan Medya Center
Bağcılar–34554 İSTANBUL

TAVUSKUŞU VE TURNA

Ezop'tan masallar

Bir zamanlar çok kibirli ve gösterişçi bir tavuskuşu vardı. Herkese güzel tüylerini göstererek övünmeye bayılırdı. Yağmur yağdığında hemen oluşan gölcüklerde yansıyan görüntüsünü hayran hayran seyrederdi.

"Şu tüylerime bir bakın hele!" diye öterdi. "Şu renklerin pırıltısına bir bakın! Ne kadar güzelim! Dünyadaki en güzel kuş ben olmalıyım!"

Bu sırada tüylerini bir yelpaze gibi açar ve birisinin gelip ona hayran olmasını beklerdi. Diğer kuşlar kibirli tavuskuşunun sürekli övünmesinden rahatsız oluyorlardı ve ona bir ders vermenin yolunu arıyorlardı.

Büyük turnanın aklına bir fikir geldi.

"Onu bana bırakın," dedi ötekilere. "O kendini beğenmiş tavuskuşunu aptala çevireceğim."

Bir sabah turna tavuskuşunun çevresinde gezinmeye başladı. Tavuskuşu her zamanki gibi tüylerini gagasıyla düzeltiyordu.

"Bak ne kadar güzelim!" diye bağırdı. "Çok basit ve sıkıcısın Turna. Neden biraz daha gösterişli olmaya çalışmıyorsun?"

"Tüylerin benimkinden daha güzel olabilir," dedi turna sakince. "Ama görüyorum ki uçamıyorsun. O güzel tüylerin seni yerden kaldıracak kadar güçlü değil. Sıkıcı ve gösterişsiz olabilirim, ama kanatlarım beni gökyüzüne ulaştırır!"

ONLAR DA HASTA OLUR

Hayvanlar da insanlar gibi ateşlenebilirler ve ağrı çekebilirler. Bu hastalıklarla savaşmak için çeşitli yöntemleri kullanırlar

Doktor ateşim var!

Hey evet! Hava çarptı ve grip oldum, ateşim çıktı. İlaç almak için eczaneye de gitmem mümkün değil. Bu ateşi düşürmek için hayvanlar soğuk bir banyo alıyorlar. Bu biraz şiddetli oluyor ama ateşi düşürüyor.

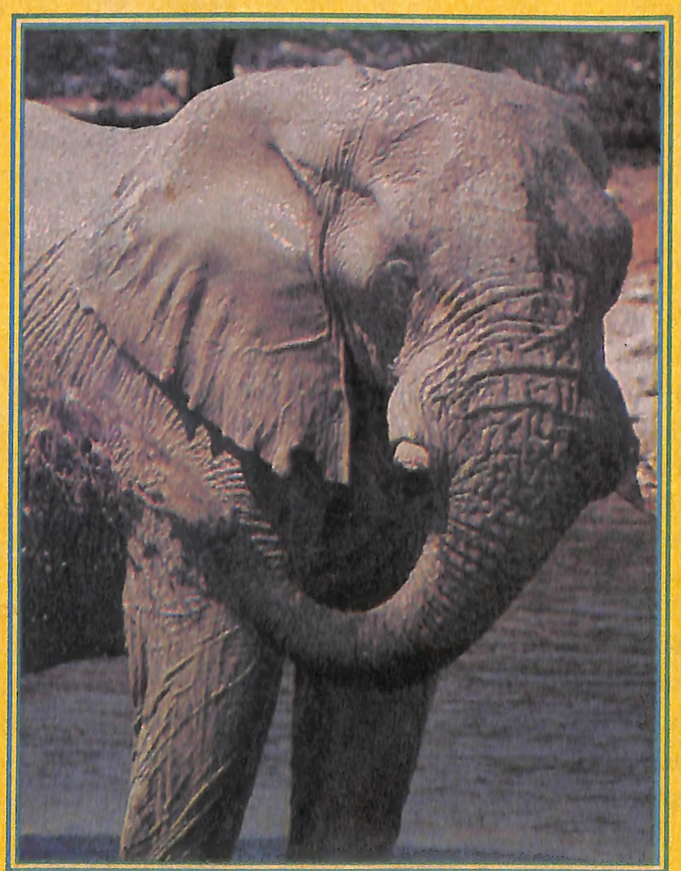

Lezzetli değil, ama etkili!

Şempanze, ayçiçeği soyundan aspilia'nın yapraklarını yiyor. Küçük şempanze bu yaprakları severek yemiyor ama annesi onu zorladığı için bunu yapmak zorunda. Peki bu hayvancık neden o yaprakları yiyor acaba? Bu bilimadamları tarafından merak edilen bir konu. İşte yanıtı: Bitkide, hayvanların bağırsaklarında bulunan yabancı maddeleri yok edici bir madde bulunuyor.

Yaralara pansuman yapmak gerekir

Fil, bir yarası olduğu zaman toprağa yatar ve oralara pansuman yapar. Bugün yapılan bu işlemin hayvanlar için acı verici bir işlem olduğu bilinmektedir, ancak bu sayede yaralar daha çabuk kabuk bağlamaktadır.

Hayvan Hastanesi

Bu kuşların midesi ağrıyor. Peki ama bu ağrıyla nasıl başa çıkıyorlar? Papağanlar buna çare bulmuşlar bile. Midelerini iyileştirmek için toprağı pansuman olarak kullanıyorlar. Kilden güzel bir koltuk öyle değil mi?

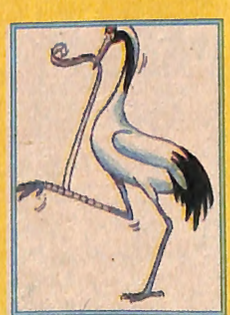

Kan için iyi

Kediler ve köpekler vejetaryenliğe mi özeniyorlar? Hepimiz zaman zaman bu hayvanların ot yediğini görürüz. Böylece kendilerine yapraklardan elde edilen bir tür asit sağlarlar. Bu asit, kanın en büyük maddelerinden alyuvarların yapımında kullanılmaktadır. O yüzden dört ayaklı dostlarımıza sakın şaşırmayın!

Alican'ın Sihirli Lambası

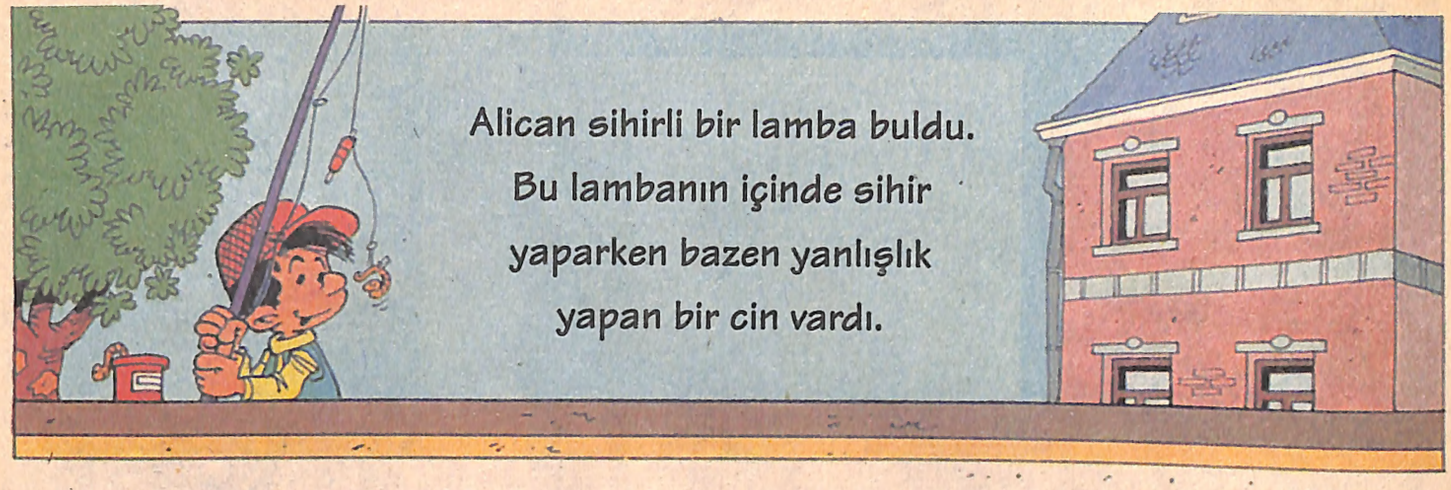

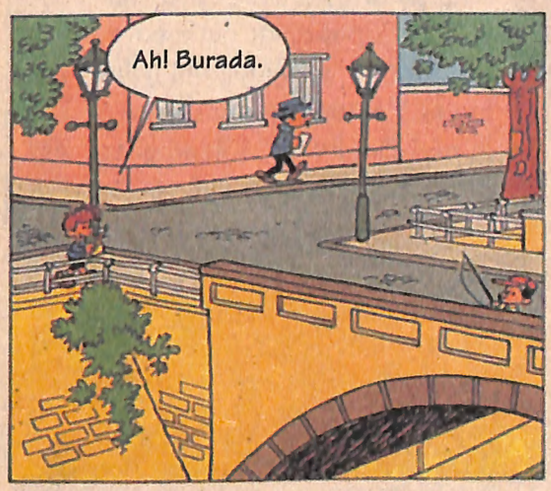

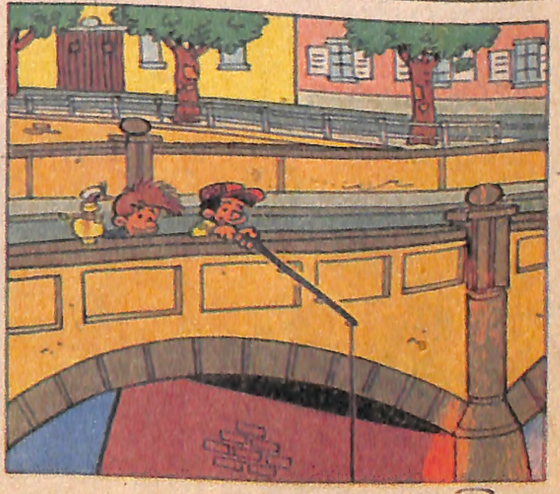

© IMPS / Gamma Medya

Alican'ın Sihirli Lambası

Alican sihirli bir lamba buldu. Bu lambanın içinde sihir yaparken bazen yanlışlık yapan bir cin vardı.

Balık Avı

Peyo

© IMPS / Gamma Medya

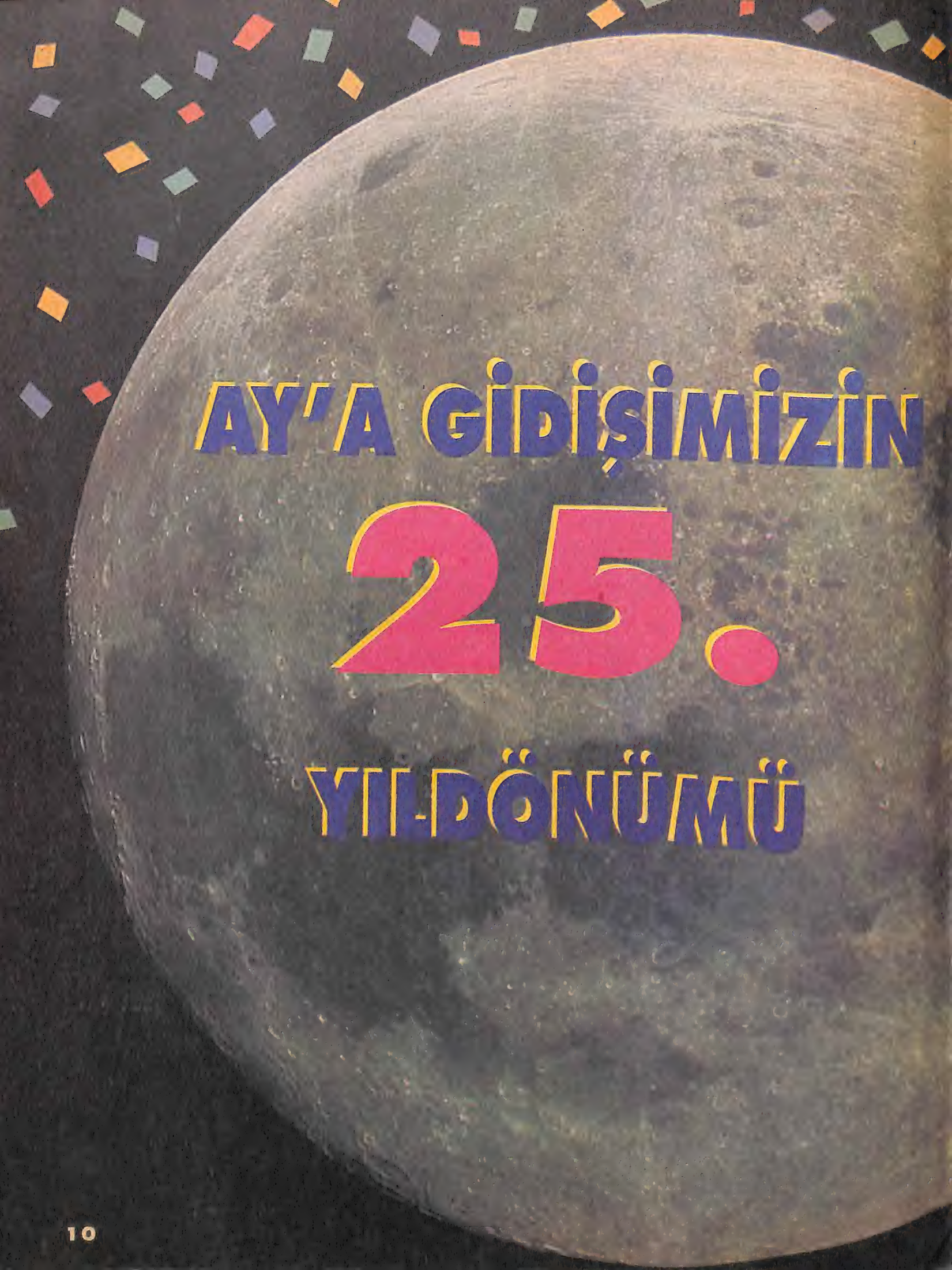
AY'A GİDİŞİMİZİN
25.
YIL DÖNÜMÜ

PATLAMAYLA MI OLUŞTU?

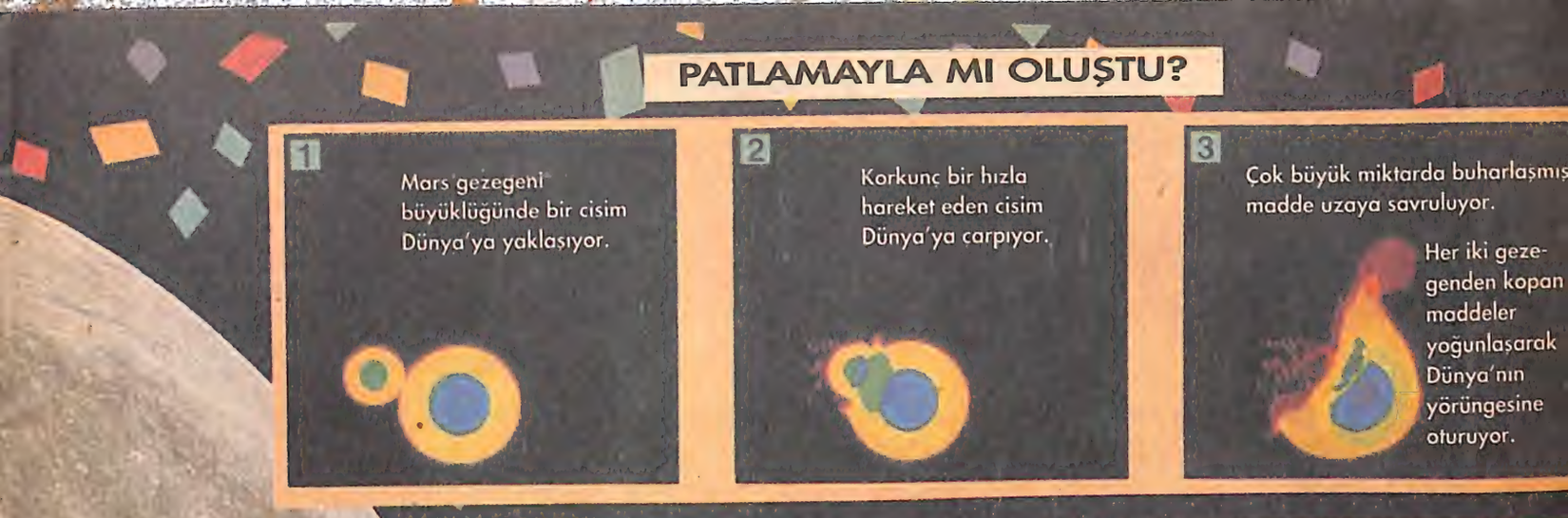

"Kartal yere indi!" Bu sözlerle birlikte aydaki iki adam 20 Temmuz 1969'da tarih yaptılar. Teksas, Houston'daki Kontrol Merkezi'nde sevinç çığlıkları yükseldi. Amerikalı astronotlar Neil Armstrong ve "Buzz" Aldrin Ay yüzeyine ayak bastılar. Armstrong, Aldrin ve Michael Collins Apollo 11 uzay aracıyla Dünya'dan Ay'a kadar 320 bin km.'den fazla yol gittiler. Collins'i, Ay'ın yörüngesine oturan kumanda modülü Columbia'da bırakan Armstrong ve Aldrin "Kartal" adındaki küçük araçla A'ya iniş yaptılar.

Armstrong Ay'daki ilk insan adımlarının önemini, artık milyonlarca insanın bildiği şu sözlerle belirtti: "Bir insan için küçük bir adım ama insanlık için büyük bir adım."

Yere ABD bayrağı diken astronotlar daha sonra çevrede dolaştılar. Ay'ın, Dünya'dan 6 kez daha az olan yerçekimi nedeniyle, kangurular gibi kocaman sıçramalar yapabildiklerini gördüler. Ay'da hava ve su olmadığı için bitki ve hayvan yaşamı da mümkün olamıyor. Yine de, Armstrong'a göre kraterlerle dolu Ay yüzeyinin "müthiş bir güzelliği var."

Astronot James B. Irwin 1971'in Haziran ayında Apollo 15'in yaptığı sefer sırasında

APTAL HAMDİ

Yazan: Müjdat GEZEN

Hamdiler'in evinden ayrılıp eve gelinceye dek kafamdan bir yığın düşünce geçti. Nasıl bir aileydi? Nasıl bir çocuktu bu Hamdi?

Anne ve babası ayrı ayrı fabrikada çalışıyorlardı. İçten, samimi insanlar. Hamdi, sabah anne ve babası işe gidince, öğleye kadar derslerini yapıyor, sonra kalkıp kendi kendine okuluna gidiyor, sonra okul çıkışı yine kendi kendine eve geliyor. Ailesinin bundan fazla Hamdi'yle ilgilenecek vakitleri yok besbelli. Ertesi gün ilk kez ağlayarak geldi.

"Ağlıyorsun" dedim.

"Evet" dedi, "ağlıyorum."

"Neden?"

"Ağlıyorum işte."

"Herhalde benden gizli değil nedeni?"

"Bana ayakkabı vermek istediler," dedi.

"Nasıl yani?"

"Okuk–Aile Birliği, ayakkabısı olmayan çocuklara ayakkabı dağıtıyormuş, sınıf öğretmenim beni çağırdı. Bana ayakkabı vermek istediklerini, ayak numaramın kaç olduğunu sordu."

"E, ne varmış bunda?"

"Ne demek ne varmış bunda? Ben kimsenin verdiği ayakkabıyı istemiyorum. Ayakkabım eski olabilir. Ama bunu düşünmek annemle babamın işidir."

Bunu fırsat bilerek yapıştırdım sözü:

"Bir de benim."

"Hayır. Yalnızca annemle babamın."

"Demek bu kadarcık bir hakkı en yakın arkadaşına vermiyorsun. Oysa "Arkadaş" her şeyini paylaşabilen kişidir diye belirtmiştin. Sende de iş yokmuş," dedim.

Bunları söylerken, artık Hamdi'nin her türlü sorunu ile ilgilenmeyi kafama koymuştum. Hamdi kenara atılacak, unutulacak, sıradan işlem görecek biri değildi benim için.

Yine ağlamaya başladı.

"N'olur bir de sen üzme beni arkadaş," dedi.

Hali pek dokundu bana:

"Seni üzmüyorum" dedim. "Ama bu hakkı bana da vermeni istiyorum. Ben de sana tıpkı annen ve baban gibi yakın olmak isterim. Arkadaşlık da bunu gerektirmez mi zaten?"

"Evet," dedi, "haklısın galiba."

"Galiba değil, kesinlikle haklıyım. Birbirimize her türlü yardımı, dostluğu göstermeyeceksek nerede kaldı bizim arkadaşlığımız?"

"Haklısın."

"Öyleyse Okul–Aile Birliği'nin vereceği ayakkabıyı almayabilirsin, ama benim armağanım olursa iş değişir, öyle değil mi?"

"Yine mi başlıyoruz?"

Elinden tuttum, çıktık. Az sonra en yakın ayakkabı mağazasının vitrini önünde Hamdi'nin beğenisine göre bir seçim yapıyorduk.

"Şu iki renkli olanı fena değil," dedi.

"Hamdi" dedim, bence siyah olanını al. Annem de bana küçükken hep siyah alırdı. Bunun nedeni, siyah ayakkabı her şeyle giyilir ve de ikinci bir ayakkabı gerektirmez."

"Öyleyse sen de küçükken ayakkabı sıkıntısı çektin!"

"Hem de nasıl" dedim.

"Anlatsana."

"Önce ayakkabımızı alalım. Haftaya sana nasıl ayakkabı sıkıntısı çektiğimi anlatacağım."

İlk giydiği ayakkabı ayağına oturdu.

"Nasıl?" dedim.

"Çok güzel, tam ayağıma göre," dedi.

"Oğlunuz mu?" dedi kasadaki adam.

"Hayır," arkadaşım.

Paranın üzerini verirken dik dik yüzüme baktı. Alay ediyorum sandı herhalde. Doğaldır. Her gün, salt "bir ayakkabıdan kaç para kazanırım" dışında hiçbir şey düşünmeyen bir tüccar, elbette ki Hamdi ile benim arkadaşlığımın anlamını kavrayamaz.

SÜRECEK

© Knight/Gamma Medya

dedektif Holmes

Bir olayı araştıran Sherlock Holmes ve Doktor Watson, bir gölün ortasındaki adaya kayıkla gittiler. Holmes kayığı suyun içinden çıkan bir ağaca bağladı. Ağacın gövdesinin dokuzda biri çamurun içine gömülüydü, altıda biri suyun üzerindeydi ve 2 metresi suyun içindeydi. Ağacın uzunluğu ne kadardı?

Yanıtı haftaya

Geçen haftanın çözümü: Holmes 51 sayfa, Watson 37 sayfa

HAFİYE 99

Bir elmas için

Hafiye 99 caddede doleşırken bir camın kırıldığını duydu.

Bu, kuyumcunun taşla kırılan vitriniydi.

Olay yerine kalabalık doluştu ve Hafiye insanlar arasından geçerek kuyumcuya ulaşmaya çalıştı.

Kuyumcu zarar tespiti yapamamıştı. Ama Hafiye suçluyu zaten bulmuştu.

Çözüm: Önümüzdeki hafta bu sayfada yayımlanacak.

Geçen haftanın çözümü: Evet Bay Chou mesajı iletmiş ve dikkat ederseniz kafedeki şemsiyesini değiştirmiş.

Karakedi

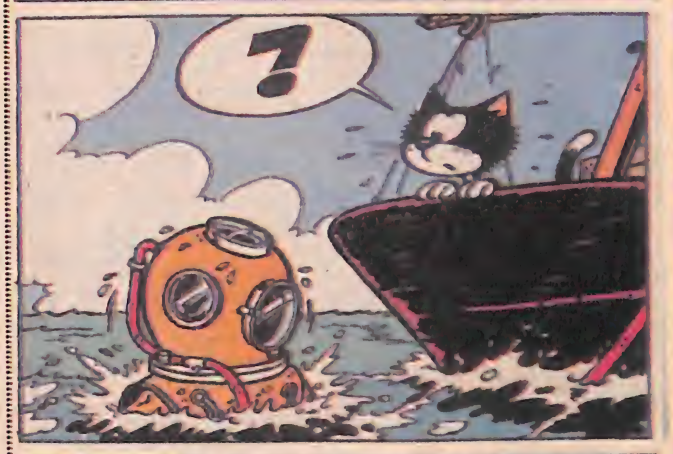

© iMPS/Gamma Medya

Çevreci Ayı

Hesap

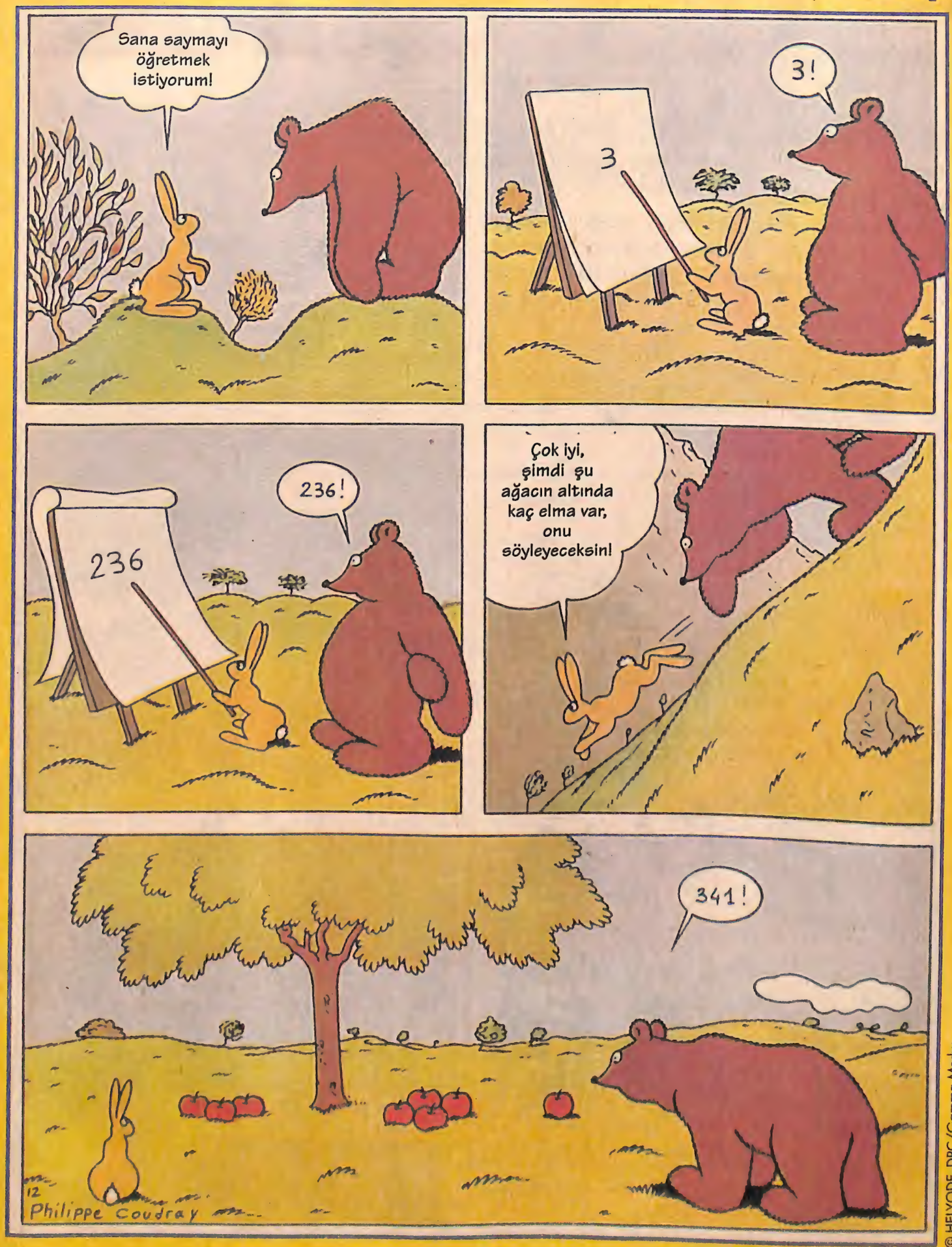

© HELYODE-DPC/Gamma Medya

İKİZLER YARIŞMASI

İkizler yarışması sonuçlanıyor!

İkizler yarışmasına katılan yarışmacıların resimlerini son kez yayımlıyoruz. 1 Eylül'e kadar bize gelen oylarınızı değerlendirmeye alacağız. Sizlerden gelen kuponlar sonucunda belirlenecek olan "En Sempatik İkizler'i 17. sayımızda açıklayacağız. Sizin adayınız ilk 10'a girerse, size de sürpriz armağanlarımız olacak.

Kuponlarınızı şu adrese gönderin: **Milliyet Çocuk Dergisi "İkizler Yarışması" Doğan Medya Center, Bağcılar–34554 İstanbul**

İKİZLER YARIŞMASI 1

Adım soyadım: .....

Yaşım: .....

Adresim: .....

Telefonum: .....

En sempatik ikizlerin Numarası: .....

Aydan-Nurdan Karataş
Ödülkent A.1 Blok D.25 Bahçelievler/İstanbul

Can-Caner Katırcıoğlu
Özgürlük Mah. 2652 Sok. Alkan Ap. No:4/4 07040 Antalya

Murat-Serhat Abdullahoğulları
Nergis Sok. No: 14 Pendik/İstanbul

Hasan-Hüseyin Doğan
Cumhuriyet Cad. Pınar Sok. İkizler Ap. No: 9-8 Antalya

Geçtiğimiz haftlarda yayımlanan 15 ve 18 numaralı ikizlerin adları karışmıştır.
15 numaralı ikizlerin adları: Ekin-Ürün Eşen 18 numaralı ikizlerin adları ise Alper-Ömer.Yanlışlıktan dolayı özür dileriz.

Sizin ZIPIR BİLMECELERİNİZ

Sadece fillerde olan şey nedir

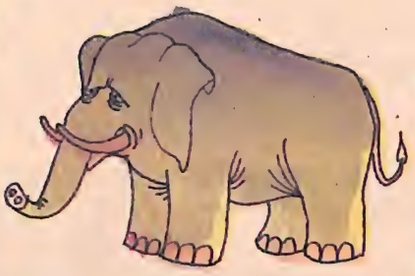

Yanıt: Bebek fil

Can Türkseven
Eskişehir

En çabuk resmi kim yapar?

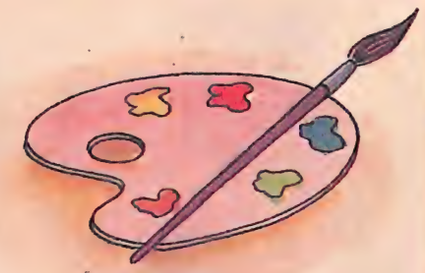

Yanıt: Ayna

Sevil Alpay
İstanbul

Öğretmen niçin güneş gözlüğü takmak zorundadır?

Yanıt: Çünkü öğrencileri çok parlak.

M. Yaşar Şaf
Gaziantep

Kesilir, dağılır ama yenmez?

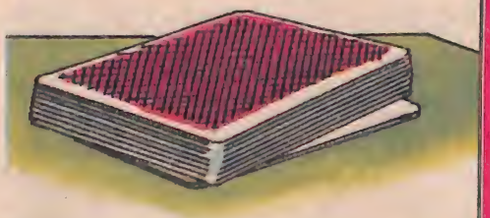

Yanıt: İskambil kağıdı

Osman Demirhan
Ankara

BUL/KAZAN

İLK YANITLAYAN 250 KİŞİYE 250 KİTAP

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

1 ..... 4 .....

2 ..... 5 .....

3 ..... 6 .....

Gönderme Adresi:
Milliyet Çocuk Dergisi,
Bul/Kazan Köşesi,
Doğan Medya Center,
Bağcılar-34554 İstanbul

Geçen haftanın çözümü:
1) Vişne, 2) Ahtapot, 3) Kadeh, 4) Motosiklet, 5) Mısır, 6) Uçak

ORCO'NUN ÜÇ SAÇ TELİ

Burada genç bir çocuğun bir devin altın saçlarını almasının öyküsünü okuyacaksınız. Bu çocuk çok kurnazca hareket ederek şeytanca bir planla Üç adet saç telini alıp kaçıyor!... Sonra öykü çok daha karışık bir hale geliyor...

Bir zamanlar bir cadı vardı. Bu cadı krala gitti ve değirmencinin oğlunun kralın biricik güzel kızıyla evleneceğini söyledi. Böyle bir riski göze almak istemeyen kral, değirmencinin oğlunu işe gönderdi..

Dinle değirmenci... Bu mesajı kraliçeye hemen götürmek gerekiyor! Onu bu çocuğa emanet edebilir miyiz?

Çocuk mektupta ne yazdığından habersiz hemen yola koyuldu.

Tabi majesteleri! Oğlum bir tay kadar hızlıdır ve bütün patikaları avucu gibi bilir...

Sevgili kraliçem,
Bu size bahsettiğim genç. Onu hemen gardiyanların şefine teslim edin. Kendisi ona yapması gerekeni bilmektedir!

Yolun yarısına geldiğinde değirmencinin oğlu yoruldu ve acıktı. Tam o sırada bir baraka gördü ve orada konaklayıp konaklayamayacağını sormak istedi...

Hey kedi... içerde başka kimse var mı?

Miyavvvv...

Burada kim oturuyorsa çok iştahlı biri olmalı!
Ne diyorsun kedicik? Kendimize güzel birer salamlı sandviç yapalım mı?
Miyavvv...
Aman bu balığı kaçırma!
Miyavvv...
... Yemeğimizi de yediğimize göre gel yanıma otur kedicik! Gözünü açık tutmaya çalış, ben uyuyacağım. Tehlike anında miyavla olur mu?
Şafak sökerken evin sahipleri olan, tavuk çiftliklerini ve marketleri soymada becerikli iki hırsız kardeş içeri girer...
Kimbilir nereden geldi...
Konuklarımız var...

Ağzında bir mektup var. Bakalım ne yazıyor?
Ver onu bana... Okuman yazman yok ki!
Yok etmek mi?! Neden ama?
Bilmiyorum... Ünlü numaralarından biridir!
Kraldan kraliçeye bir mesaj! Çocuğu yok etmek istiyorlar...
Ne yapacaksın?
Mesajda ufak bir değişiklik yapacağım!
... Ve kraliçeye bu gencin prenseein sözlüsü olduğunu yazacağım! Ha! Ha! Ha!
Harika bir fikir!

Ertesi gün hırsızlar çocuk uyanmadan gittiler böylece çocuk hiçbir şeyin farkına varmaksızın kediyle birlikte sarayın yolunu tuttu...

Dikkat et kedi... Kralın sarayına yaklaşmak üzereyiz! Ölçülü davranmaya ve beni rezil etmemeye çalış!

Kral avdan döndüğü zaman şaşkına döndü: Saray kıyafetleri içindeki değirmencinin oğlunu ve prensesi elele karşısında buldu...

Şaşkın kadın... Bu el yazısının bana ait olmadığını anlayamadın mı?

...Bir cesaret testinden geçmelisin...

Prensesi için ateşe atlamaya bile hazırım!

Böylece kral planının bozulmaması için...

...Madem ki kader seni seçti... Prensesle evlenmek için...

Haydi... Bana yalnızca Orco Brac'ın başında bulunan üç altın saç telini getireceksin!!!

Babacığım... Şimdiye kadar Orco'dan bir tek saç teli bile alan olmadı...

Ancak değirmencinin oğlunun gözü korkmamıştı. Vazgeçilmez arkadaşı kediyle doğru Brac'ın evinin yolunu tuttu ve şarap içenlerin ülkesine geldi...

Eğer canlı çıkarsan, bizim şarap çeşmemizden neden şarap akmadığını sorar mısın?

Tabi, merak etmeyin...

Brac'a gitmek için altın elma ülkesinden de geçti...

O kediyle nereye?

Orco'nun altın saç tellerini almaya.

... Eğer Orco'ya gidersen, ona artık neden altın elmalarımızın olmadığını sorar mısın?...

Tabii nineciğim.

G.GAVIOLI

Sonunda çocuk ve kedi, Brac'ın yaşadığı yer olan nehirdeki adacığa varırlar...
Çocuk, ben bu hayattan sıkıldım! Eğer postunu kurtarmayı başarabilirsen Orco'ya beni pansiyona gönderip gönderemeyeceğini sorar mısın?
Peki dedeciğim!
..Uzun uzun yürüdükten sonra Brac'ın yaşadığı tepeye gelirler. Kapıda Brac'ın şakacı cadı teyzesi oturuyordu...
... Brac çok batıl inançlıdır! Siyah kedi görmeye dayanamaz
Öyleyse kediden kurtulmak için üç saç telini verip sorularımı yanıtlamak zorunda kalacak!
Ha! Ha! Ha! Demek yeğenimin başından üç saç telini alacak ve ona üç soru soracaksın öyle mi? Sen delisin... O seni bir lokmada yutar...

UZUN ATLAMA

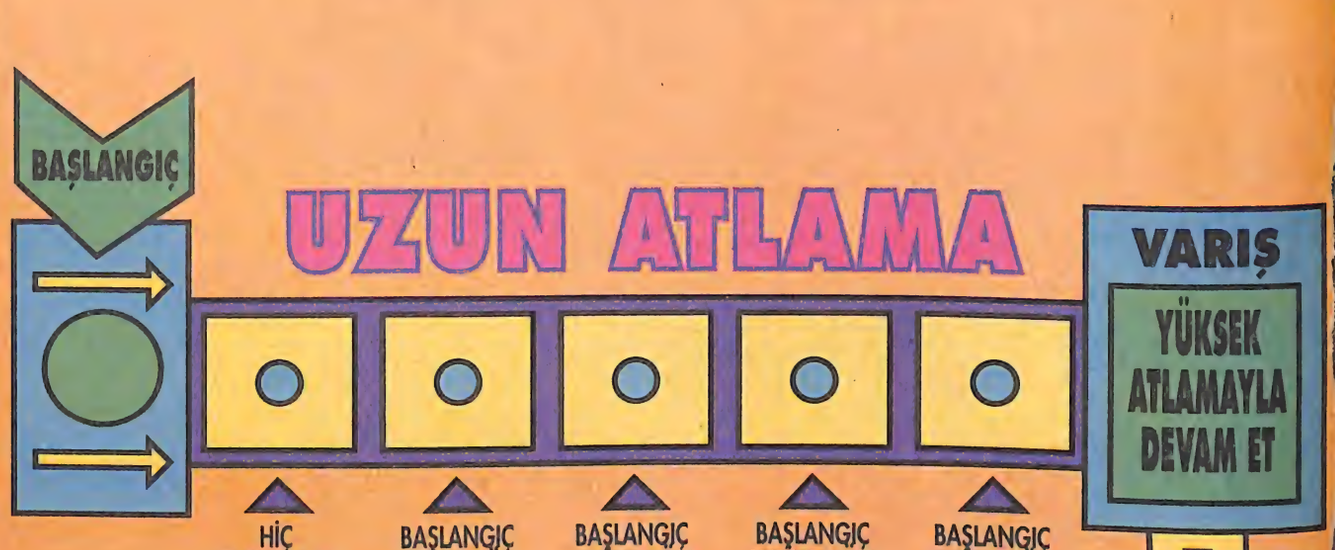

ÜÇ KERE PEŞ PEŞE ZAR AT.
EĞER ÜÇ ZARIN TOPLAMI DOKUZU GEÇMİYORSA BAŞA DÖN.

EĞER DOKUZU GEÇİYORSA, SIRIKLA ATLAMAYA BAŞLANGIÇ B
GEÇİYORSUN. SAYIYA GÖRE OKLARIN YERİ

NASIL OYNANIR?

Gördüğünüz gibi oyunumuz "uzun", "yüksek", ve "sırıkla" atlamayı kapsıyor. Zarımızı üç kere peş peşe atıp dokuzu geçtikten sonra nereden başlayacağımız okların gösterdiği noktayla belirlenmiş oluyor. Sonra her zar atışta gelinen karedeki nota göre ileri, geri gidilecek ya da beklenecek. Üç dalı da başarıyla bitiren şampiyon olacak.

ÖLÜMÜNE
Nİ BELİRLE.

Orco'nun batıl inançlarından faydalanan çocuk ve şakacı teyze böylece kendilerini eğlendirmenin yolunu da bulurlar..

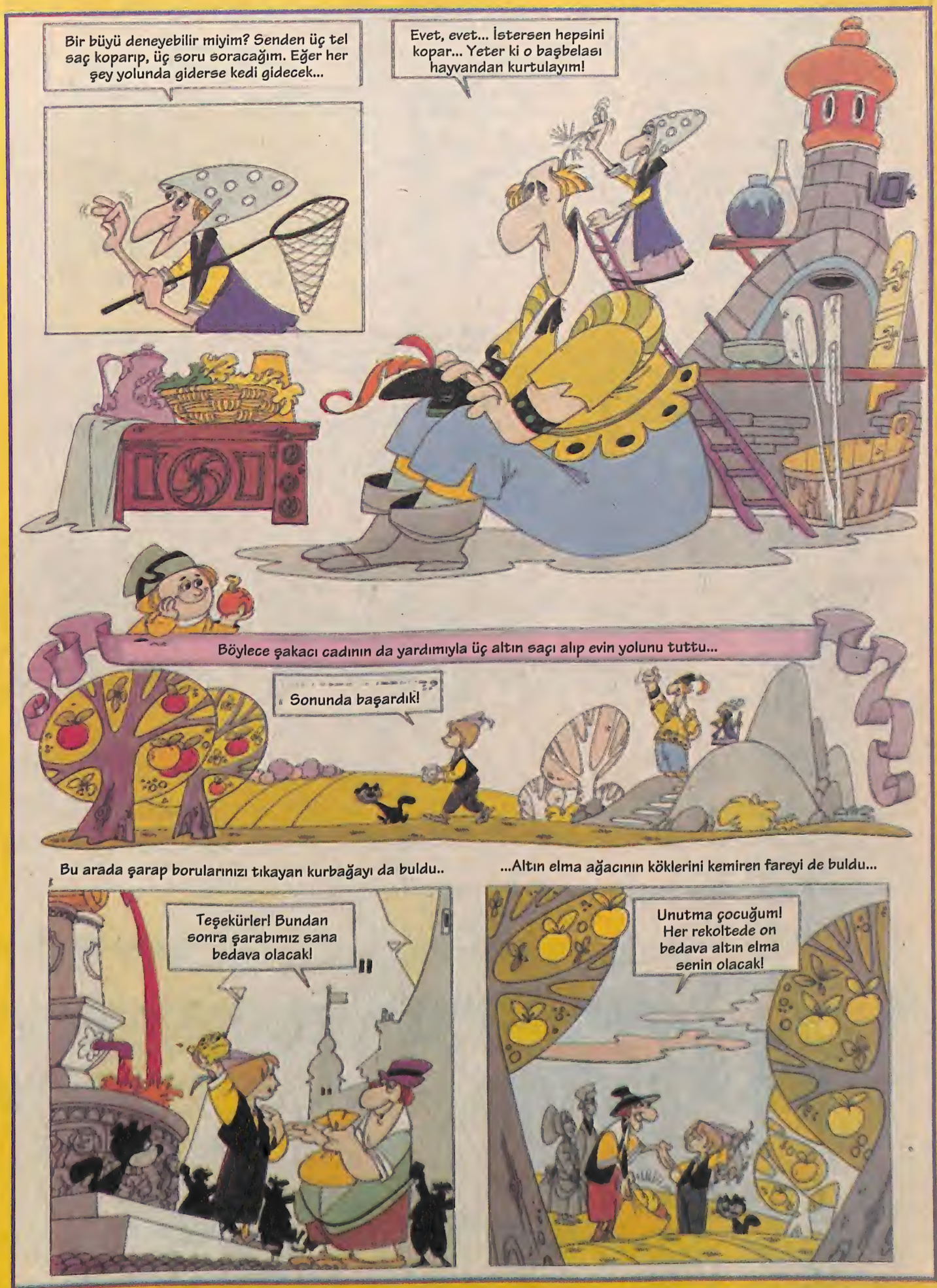
Bir büyü deneyebilir miyim? Senden üç tel saç koparıp, üç soru soracağım. Eğer her şey yolunda giderse kedi gidecek...
Evet, evet... İstersen hepsini kopar... Yeter ki o başbelası hayvandan kurtulayım!
Böylece şakacı cadının da yardımıyla üç altın saçı alıp evin yolunu tuttu...
Sonunda başardık!
Bu arada şarap borularınızı tıkayan kurbağayı da buldu..
Teşekürler! Bundan sonra şarabımız sana bedava olacak!
...Altın elma ağacının köklerini kemiren fareyi de buldu...
Unutma çocuğum! Her rekoltede on bedava altın elma senin olacak!

Orco'dan altın saçları aldıktan sonra içi rahat bir şekilde nehri geçti.

Altınları görünce gözü açılan kral...

Kral daha fazla zengin olmak için gecenin bir yarısı ekibi toplar ve nehrin öte yakasına sefer düzenler...

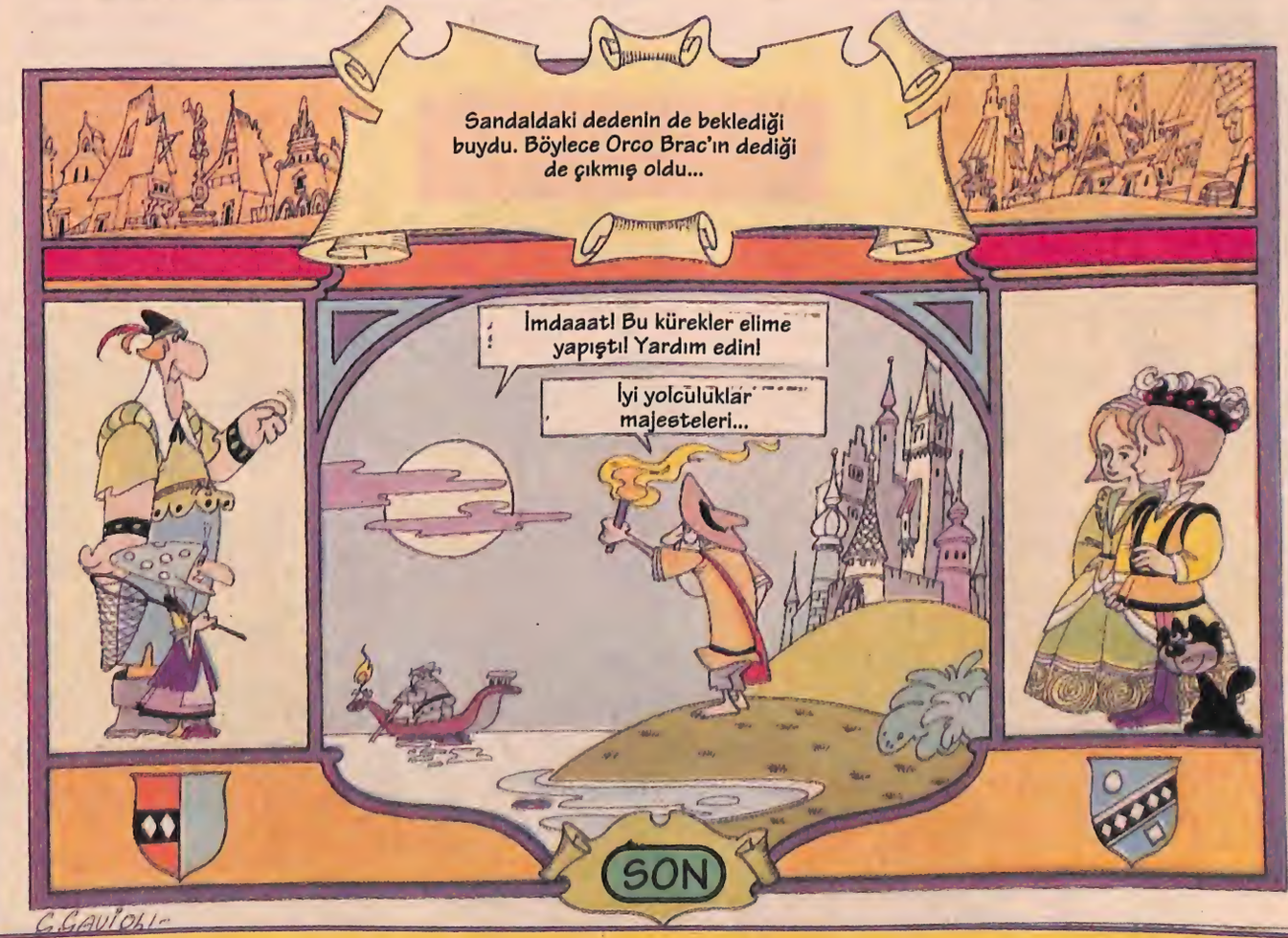

Uğursuz tayfa Kerametin

© Editions Glenat / Akan Ajans

ÖYKÜ

YAĞMURLA GELEN BARIŞ

Yazan: Gülten Dayıoğlu

Comburtu köyü, geniş bir ovanın orta yerinde kurulmuştu. Ovaya, pek bol yağmur yağardı. Sık sık tarlaları su basardı. Ama bu su baskınları toprağa yarar sağlardı. Comburtu ovasında yetişen pirincin çeşnisi her yere ün salmıştı.

Köy halkı, bolluk ve rahatlık içinde yaşıyorlardı. Ama pek dirlikleri yoktu. köyde birbirine düşman iki aile vardı. Halk da ister istemez bu iki aile yüzünden, ikiye bölünmüştü. Hiç kimse bu durumdan hoşnut değildi. Köyün yaşlıları ikide bir bu aileleri barıştırmaya kalkıyorlardı. Ama başaramıyorlardı.

Her iki ailenin de aynı yaşta birer oğulları vardı. Birinin adı Hasan, ötekininse Duran'dı. İkisi de köyün üç sınıflı okulunu bitirmişlerdi. Bucaktaki beş sınıflı ilkokula gidiyorlardı. O yıl, beşinci sınıfı bitireceklerdi. Köyden bucağa, yürüyerek iki saatte gidiliyordu. İki çocuk, her sabah, erkenden yola çıkıyorlardı. İki saat yürüdükten sonra yorgun argın okula ulaşıyorlardı.

Hasan'la Duran, yol boyu hep arkalı önlü yürüyorlardı. Birbirleriyle konuşmalarını, aileleri yasaklamıştı. O sabah, kim erkence çıkarsa, önde o oluyordu. Aslında ikisi de birbirleriyle konuşmaya, arkadaşlık etmeye can atıyorlardı. Ama, büyüklerden korktukları için birbirlerinden uzak duruyorlardı. Sınıfta bile konuşmaktan kaçınıyorlardı. Öğretmen, sık sık, onlara öğüt vermekten kendini alamıyor:

"İnsanların birbirlerine düşmanlık beslemesi, utanç verici bir tutum. İnsanlar birbirlerini sevmeli. Sevgisizlik, mutsuzluk, düşmanlık, kavga ve savaşlara neden olur. Evrenin en akıllı, en bilgili yaratığı olan insana birbiriyle savaşmak, birbirinin kanın dökmek yaraşmaz... Hayvanlar bile, insanlar gibi birbirlerine düşmanlık beslemiyorlar. Çıkarları uğruna birbirleriyle kanlı savaşlara tutuşmuyorlar. Vazgeçin bu küslükten," diyordu.

Hasan'la Duran, öğretmenin öğütlerini, gözlerini yere dikerek sessizce dinliyorlardı. Ama, yine de bildiklerinden şaşmıyor, küskünlüğü sürdürüyorlardı.

İki çocuk, bir sabah, yine art arda yola çıktılar. Önde Duran, arkada Hasan yürüyordu. Hava bulanık ve sıkıntılıydı. İkisi de "yağmur

boşanacak" diye geçirerek, adımlarını sıklaştırdılar. Yağmura tutulmadan okula ulaştılar. Gün boyunca hava ne açtı, ne yağdı. Son dersten çıkış zili çalınca Duran, hiç oyalanmadan yola koyuldu. Hasan da arkadaşlarıyla biraz söyleştikten sonra okuldan ayrıldı.

Kısa bir süre sonra yağmur yağmaya başladı. Gökyüzü kapkara kesilmişti. Hasan ürküntüyle durup düşündü: "Acaba bucağa geri dönüp öğretmenin evine sığınsam mı, yoksa köyümüze doğru koşmayı sürdürsem mi?"

Epeyce bir yol almıştı. "Geri dönerken zaten bir iyi ıslanacağım. En iyisi köye doğru hızla yol almalı" diyerek yeniden koşmaya koyuldu. Arada bir durup gözleriyle yolun ilerisine bakarak Duran'ı arıyordu. Ama görünürde kimseler yoktu. Yağmur, giderek sağanağa dönüşmüştü. Göz gözü görmüyordu. Hasan'ın içini kaplayan korku da her adımda biraz daha artmaktaydı. Toprak yolun iki yanındaki yarlardan, yola doğru seller geliyordu. Hasan, bataklığa dönüşen yolda bata çıka bir saat yürüdü. Çamur beline çıkmıştı. Hem üşümekten hem de gökgürültüsünün içine saldığı korkudan, zangır zangır titriyordu. Yolun geri kalanını düşündükçe, dizlerinin gücü kesiliyordu.

Birden; aklına köye giden kestirme keçi yolu geldi. Ana, babası hiçbir zaman o yola vurmamasını öğütlemişlerdi. Çünkü o kesim, çok tenha ve sık ağaçlıydı. Yolu da yer yer otlar bürüyordu. Oraları çok iyi bilmeyen bir yolcu, yolunu yitirip başka köylere ya da dağlara doğru gidebilirdi.

Hasan "Nasıl olsa tehlikedeyim" diyerek, anayoldan ayrıldı. Kestirmeye saptı. Küçüklüğünden beri birçok kez, babası ya da amcalarıyla bu yoldan gidip gelmişti. Belleğinin yardımıyla keçi yollarını bulup kısa sürede köye ulaşacağını umuyordu.

Epeyce bir süre yol aldıktan sonra, köyün kavaklığına ulaştı. Kavaklığı geçip de karşıdaki tepeyi aşabilirse, yeniden anayola vuracaktı. Oradan köye on dakikalık yol kalıyordu.

Bunlar olup biterken, hava iyiden kararmıştı. Hasan var gücüyle koşuyordu. Arada bir durup soluğunu yatıştırıyor, sonra yeniden koşu-

ya geçiyordu. Giysileri, buzdan kılıf gibi bedenini sarmıştı. Koltuğunun altındaki kitaplar, hamura dönüşmüştü. Ama Hasan yine de onları fırlatıp atamıyordu. Bir süre daha yol aldıktn sonra, ağaçlar seyrekleşmeye başladı. Bu kez tepe çıktı önüne.

Oraya varınca yolu şaşırmadığını anlayıp sevindi. Tepeden inmeye başladı. Birden ayağı kaydı. Bayırdan aşağıya doğru yuvarlandı gitti. Tepeden tırnağa çamura bulanmıştı. Bir süre gözlerini açamadı. Sonra ceketini çıkardı. Astarıyla yüzündeki çamurları temizledi... O sırada gözyaşları boşandı. Hüngür hüngür ağlamaya başladı. Bir yandan da "Allahım dizlerime güç ver de köyüme, evime ulaşayım!" diye dua ediyordu...

O sırada, ortalık apaydınlık kesildi. Ardından korkunç bir gümbürtü koptu. Toprak, deprem oluyormuş gibi sarsıldı. Hasan'ın az ötesindeki koca ağaç, alevler içinde çatırdayarak devrildi.

Tüm bunlar, o denli kısa sürede olup bitmişt ki! Hasan neye uğradığını anlayamadı. Belden aşağı yanı, devrilen ağacın altında kalmıştı. Hasan bunu anlayınca, ölçüsüz korkuya kapıldı. Olanca gücünü toplayıp:"Yetişin, kurtarın beni! Yetişin!" diye bağırmaya başladı. O sırada Duran, ana yolun kıyısındaki bir kaya kovuğuna sığınmıştı. Dizlerinde bir adım bile yürüyecek güç kalmamıştı. Orada bir süre dinlenecek, sonra yeniden yola koyulacaktı.

Ortalığın ışığa kesmesiyle Duran, çok yakında bir yere yıldırım düşeceğini anladı. Kaya kovuğuna biraz daha sokularak, korkuyla beklemeye başladı...

Bu bekleyiş uzun sürmedi. Duyulmamış bir gümbürtü koptu. Sonra da burnuna yanık kokusu çalındı...

Yavaşça kaya kovuğundan çıktı. Çevreye şöyle bir göz atıp yeniden oraya sığınacaktı... O sırada kulaklarına Hasan'ın çığlıkları doldu. "Yetişin, kurtarın beni! Yetişin!" diye bar bar bağırıyordu...

Duran ok gibi yerinden fırladı. Alev alev yanmakta olan ağaca doğru koştu. İri dallardan birinin altında, inlemekte olan Hasan'ı görünce yüreği acıyla doldu. Yağmur, ağacı saran alevlerin hızla ilerlemesine engel oluyordu. Ama er geç ateş Hasan'a da ulaşacaktı.Duran bunu düşününce hemen ileriye atıldı. Ağaç dalını kaldırıp Hasan'ı altından kurtardı.

Üzerine sıvaşan balçıklı çamur, ağırlığını daha da artırıyordu.

Duran bir an durup düşündü. Sonra yarı baygın Hasan'ı kaldırıp bir taşın üstüne oturttu. Önüne çömelerek sırtına yükledi. Karanlıkta çamurlara bata çıka, anayola doğru yürümeye başladı.

Yola yaklaşırken, köy yönünden birçok kişinin, ellerinde çıralarla kendilerine doğru gelmekte olduğunu gördü. Gelenler ikide bir:

"Duran!" "Hasan!" diye bağırışıyorlardı.

Duran: "Buradayız! Yangından yana gelin!" diye bağırmaya girişti.

Gelenler, Hasan'la Duran'ın babalarıyla akraba ve komşularıydı. Çocukları merak edip aramaya çıkmışlardı. Duran'ın sesini alınca kısa sürede oraya ulaştılar.

Hasan'ın babası, oğlunun, Duran'ın sırtında, yarı baygın inlemekte olduğunu görünce üzüntüye kapıldı. Hemen atılıp onu kucağına aldı. Kulağına eğilip:

"N'oldu oğlum, seni bu duruma kim getirdi?" diye sordu.

Acı içinde kıvranmakta olan Hasan gözlerini açtı:

"Duran nerede? Kardeşim Duran'a ne oldu? Yiğit Duran'ı bulun, kurtarın, o beni ölümden kurtardı," diye bağırdı. Duran hemen Hasan'ın yanına koştu. Sevecenlikle ellerini tuttu:

"Buradayım kardeşim. İkimiz de kurtulduk. Bak, babanın kucağındasın!" dedi.

O zaman, Hasan'ın babası, gözlerini Duran'ın babasına çevirdi. İki düşman bir süre birbirlerine baktılar. Çevredeki köylüler, soluklarını tutmuş olanları izliyorlardı.

Hasan'ın babası, oğlunu yanında duran ağabeyinin kucağına verdi. Sonra iki elini Duran'ın babasına uzattı:

Gel kardeşim, barışalım. Oğullarımız bize örnek oldu," dedi.

Hasan'ın babasıyla Duran'ın babası, önce el sıkışıp sonra kucaklaştılar. Orada bulunan köylüler de sevinçle birbirlerine sarıldılar.

Bu olaydan sonra, iki aile arasında yıllardır süregelen kin ve düşmanlık sona erdi. Comburtu köyü de dirliğe kavuştu.

RED KİT

Süt Dişli Haydut

ÇAT!
Söyle yabancı neden tüfeğimi kırdın?
Kötü bir şey olmasın diye.
Yeni tüfek lazım baba!
Johnny, uslu uslu dişçiye gidersen sana hediye vereceğim.
Şeyy... Bilmem ki doğru mu?
Ne diyorsun? Hem tüfeğimi kırıyorsun hem de işime karışıyorsun!
Ama ben... Tamam...
Evet yeni bir tüfek!
Sus da buraya gel!
Doktor Sam Samuels'a gideceksiniz.
Pis çakal!
Ben arabayı tamir eder etmez Sleepy Gulch'a geleceğim.
Düldül! Sen delirdin mi?
Kulaklarımı çekmen gerekmezdi!
HEY ÇOCUKLAR! BURAYA GELİN! GÖRÜLECEK MANZARA!

RED KİT

ÖYLE DEĞİL Mİ ÇOCUKLAR?
Beni burda bekle Johnny
Tamam nonoş!
HOHOHO!
Küüt!
Bugün keyfim yerinde değil herkes uslu dursun!
Nonoşlara ne yaptığımı gör bakalım
Küüt!
Tamam iş bitti. Şimdi dişçiye gidiyoruz Johnny!

Bu ufaklık senin mi?
Hem evet hem hayır! Sana ne!
Bana Pişmiş Surat demek. O demek iyi kızılderili ölü kızılderili olmak!
Bu olmak savaşın başlangıcı.
Evet ama dinle.
Artık sıkılmaya başladım, ben senin hakkından gelmesini bilirim...
SENİ VAHŞİ! ÇOCUĞU RAHAT BIRAK!
Ben Sleepy Gulch Çocukları Koruma Derneği başkanıyım...
...Ve bir haydudun çocuğa bu şekilde davranmasına izin veremem.!
Ben haydut değilim. Ben onun...
Beni kurtarın Sleepy Gulch Çocukları Koruma Derneği başkanı bayan!
Zavallı küçüğüm, gel bak seni nereye götüreceğim!
Yetti artık! Çocuğu hemen bana bırakın, çünkü onu...
ŞERİF HEMEN BURAYA!
Kımıldama çakal!
ŞERİF

RED KİT

Dinleyin Şerif, siz mantıklı bir insana benziyorsunuz. Bu yaşlı kadına kulak asmayın.
Şerif sana neler yapabileceğimi iyi biliyorsun!

Evet anneciğim. ELLER YUKARI ÇAKAL!

Bırakın da çıkayım. Bu küçük canavarı dişçiye götürmem gerekiyor ve ...

?
Dişçiye mi? bizim Dr. Samuels'e mi?
Sammy'nin bir müşterisi mi var?

Ona söylemem lazım, kardeşime gideceğinizi bilmiyordum.
Sammy çok iyi bir dişçidir ama çok az müşterisi var!

ŞERİF ÇABUK GELİN!

Biz açıklama istemek. Kardeşime hakaret etmek.
ŞERİF
?
?

DAN! DAN!
YETER! BU KÜÇÜK CANAVARI DİŞÇİYE GÖTÜRMEM GEREKİYOR!
Soluk benizli sakin olsun. Şef anladı. Şef de bir çocuğa sahip olmak. O kardeş büyücüye gitmek istememek. Şef gitmek.
PİŞMİŞ TOPRAK YÜZLÜLER! KIR KÖPEKLERİ!
Sus Johnny!
Sus Johnny!
Sus Johnny!
Sonra...
Sam Samuels. DİŞÇİ
UYUUYYUY!
Sus seni şimdi uyutacağım.
Eee? Canın acıdı mı?
Hayır...
Nasıl geçti Johnny?
Gayet iyi baba. Çok uslu durdum.
Al işte hediyen
Sanırım ben de bir şeyler hak ediyorum. Dövüldüm, hapse atıldım, yerlilerin saldırısına uğradım...
Ben yalnız bir kovboyum, evimden çok uzaklarda.
SON

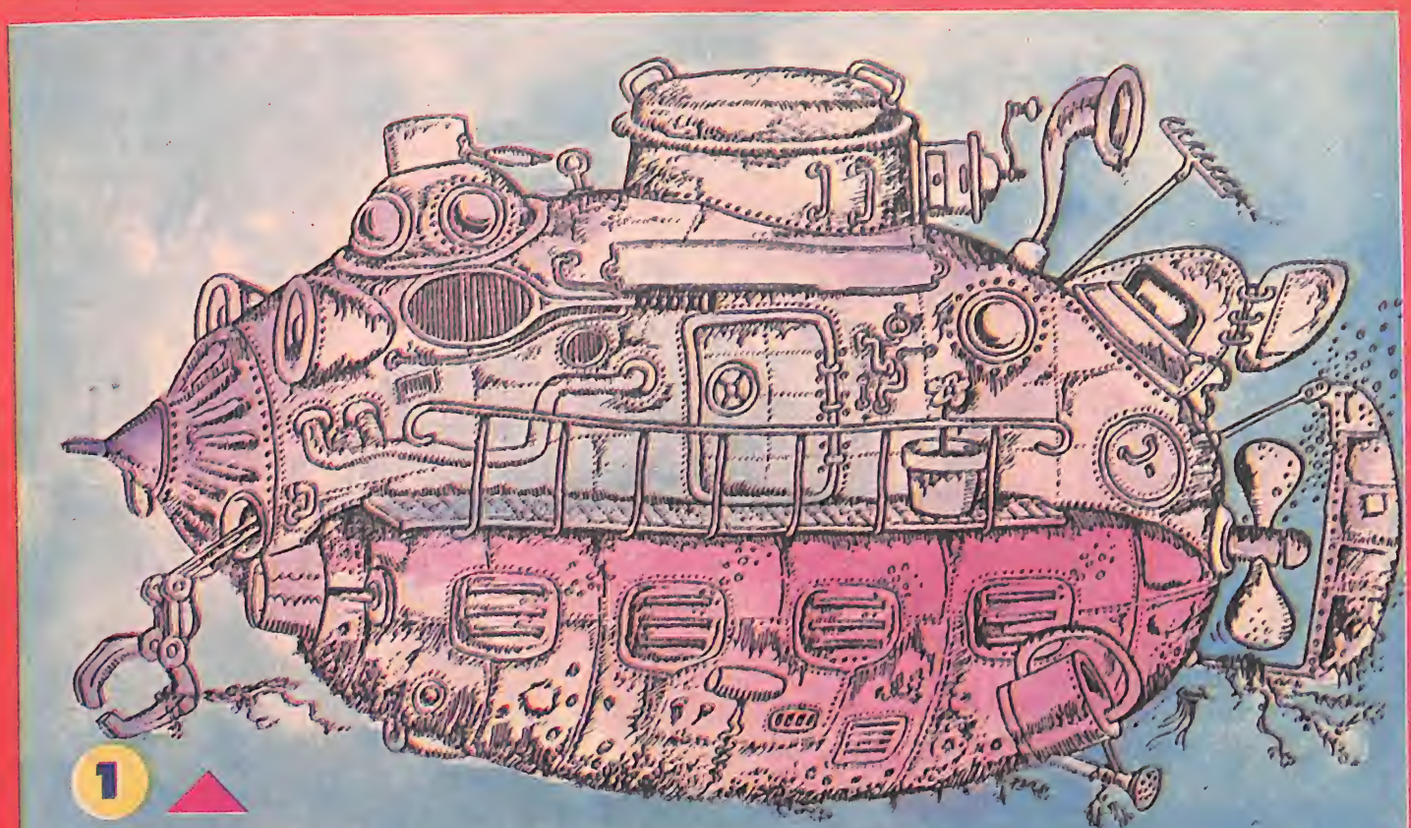

1

"DENİZALTI". Bu denizaltına yapışık 10 ilgisiz nesne var onları bulabilir misiniz?

1=sarı 2=pembe 3=açık mavi 4=siyah 5=mor 0=beyaz

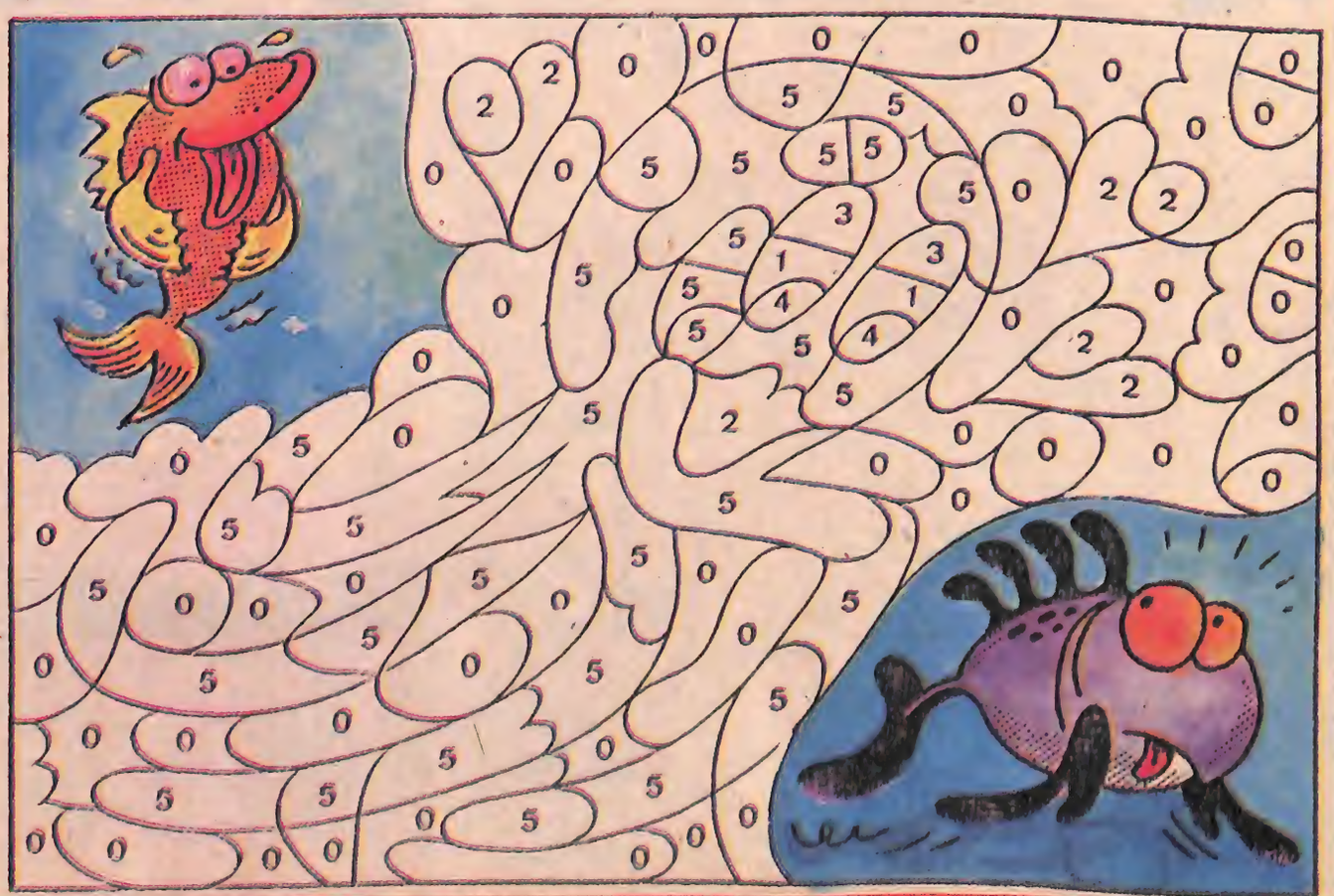

Eve ulaşmak için ormandan geçmek gerekiyor. Ama dikkat! Aç kurtlara yem olmayın sakın!

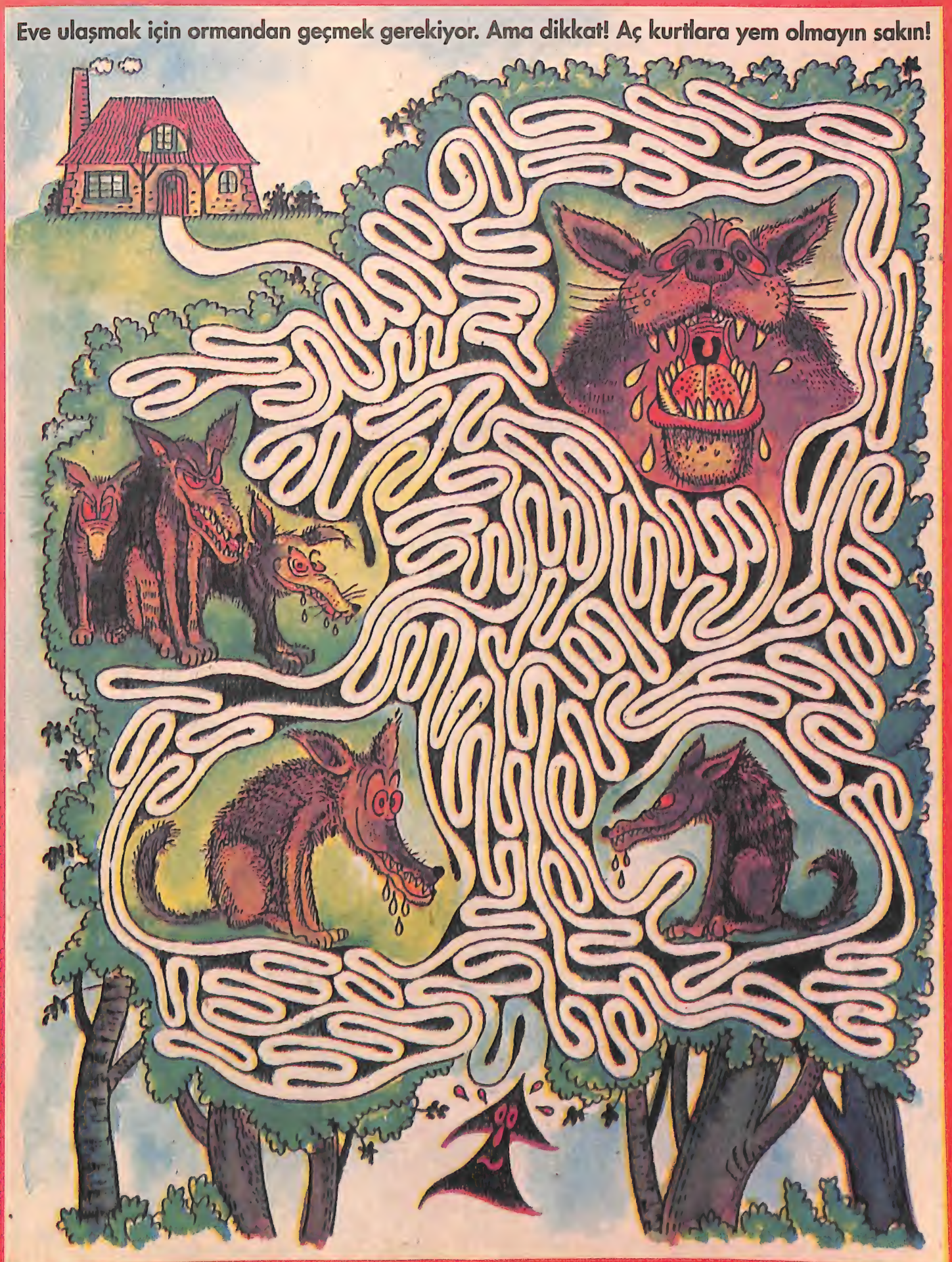

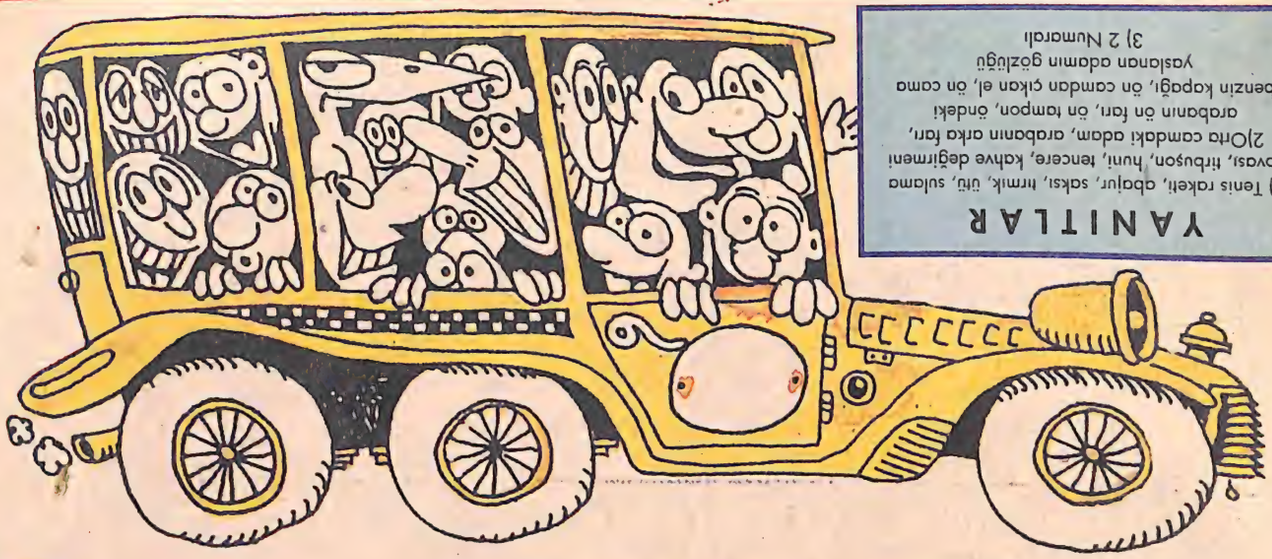

YANITLAR

1) Tenis raketi, abajur, saksı, tırmık, ütü, sulama kovası, tirbuşon, huni, tencere, kahve değirmeni
2)Orta camdaki adam, arabanın arka farı, arabanın ön farı, ön tampon, öndeki benzin kapağı, ön camdan çıkan el, ön cama yaslanan adamın gözlüğü
3) 2 Numaralı

2

İki otomobil arasındaki 7 farkı bulun.

Aşağıdaki numaraları sırasıyla birleştirince bakalım ne çıkacak?

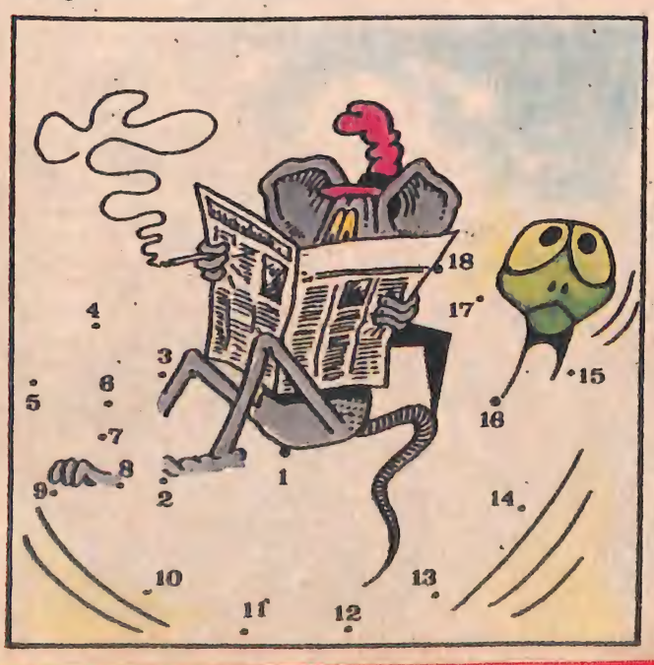

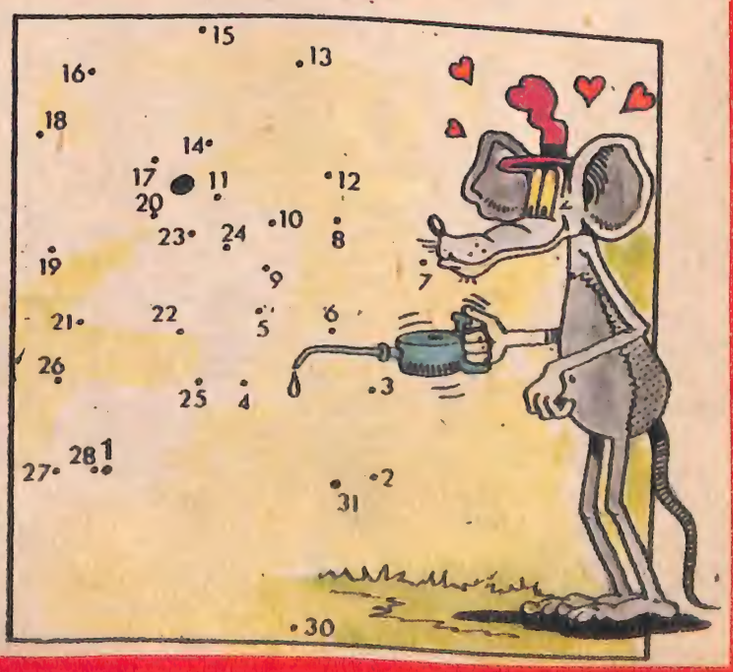

Eğer burada neyin saklı olduğunu bilmek istiyorsanız N bulunan şekilleri karalayın

Yukarıdaki numaraları sırasıyla birleştirince bakalım ne çıkacak?

3

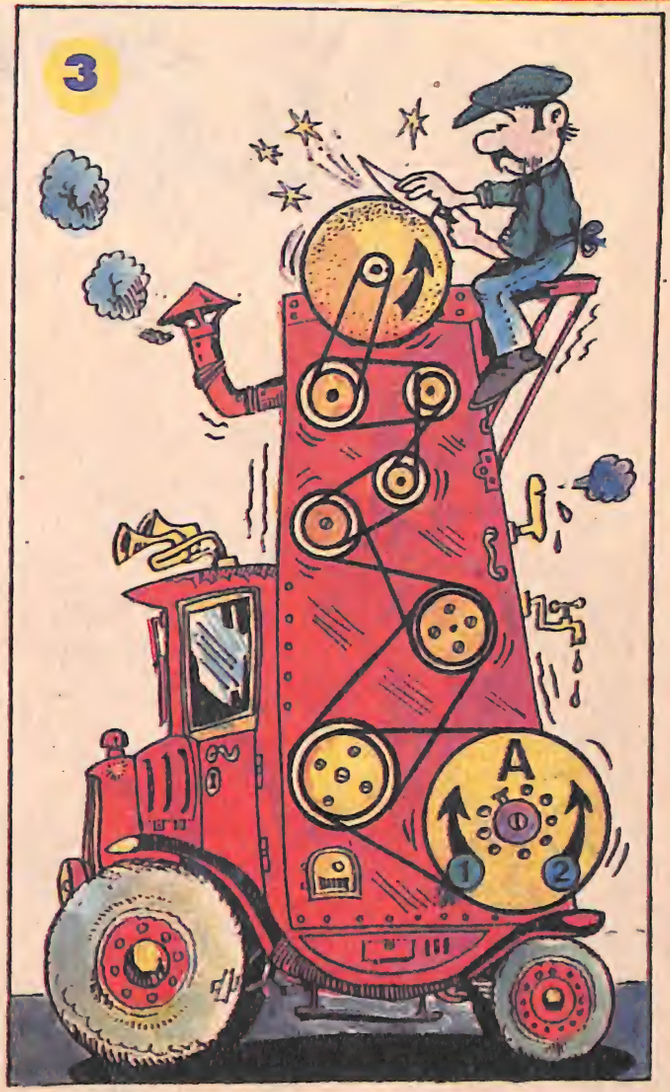

Yukardaki dişli ok işaretinde döndüğü zaman A dişlisi hangi yönde döner?

Küçük fare neden korktu acaba?

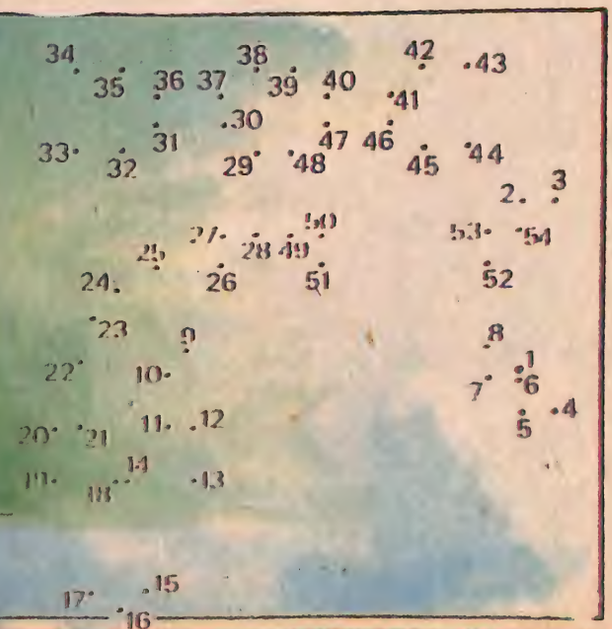

TALİHSİZ JOD

Yazan: Michel Sabas Çizen: Ginette Hoffmann

Balnusse köyü, bölgedeki diğer köylere benziyordu. Ancak çok ilginç bir özelliği vardı... Kar yağdığı, rüzgâr estiği ve güneş doğduğu zaman köyün üzerinde küçük bir bulut dolaşıyordu. Çok ilginçtir, bu bulut sık sık yer değiştiriyordu. Ama gidişini rüzgâr etkilemiyordu. Daha da ilginci, bazen kısa zamanda gidip geliyor ve onunla karşılaşıyordunuz. Bu da bir bulut için oldukça ender rastlanan bir durum...

Bu olayın kaynağını öğrenmek için Jod adındaki çocuğu tanımak gerekir. Jod'un çocukluğu hepimizinkine benzer. Okulla oyun arasında geçen bir yaşam... Jod'un üç kardeşi vardı. Babası demirciydi.

Annesi de çocuklarla ilgileniyordu. Bu kadın doğadaki bir değişimin gelecekle ilgili bir olayın bir işareti olduğunu düşünüyordu: Örneğin bir karganın evin bahçesinden geçmesi üzüntülü bir olayın işaretiydi. Bir bülbülün sesi ise doğumun habercisiydi. Evde, ev işlerinden arta kalan o az zamanında bu kadın geleceği düşünür, penceresinden dışarıyı seyrederdi...

Bir sabah Jod ve kardeşleri masada oturmuş her zamanki gibi üzerinde duman tüten kakaolarını içiyorlardı. Anne reçelli ekmekler sürüyordu, çantalar da kapının yanında onları bekliyordu.

Yola çıkma zamanı geldiğinde bütün çocuklar çantalarını alıp çıkıyorlardı. Hava oldukça karanlıktı.

Anne pencerenin önüne geçmiş onların gidişini seyrederken parmağıyla gökyüzünü göstererek büyük bir çığlık attı...

İşte o zaman çocuklar başlarının üzerinden beş metre uzaklıktaki küçük bulutu farkettiler...

Annelerinin telaşı karşısında yola devam etmeye karar verdiler ve bulut da onları izlemeye başladı. Daha hızlı yürüdüklerinde ya da koştuklarında bu gri kütle de hızlanıyor hızlanıyordu. Sonunda çocuklar aralarında anlaşıp ayrılmaya karar verdiler. Aralarındaki işare-

te göre her biri değişik bir yöne gidecekti.

Bulut bir an hareketsiz kaldı sonra Jod'un başının üzerine geldi ve onun tüm hareketlerini izledi.

İşte o günden sonra onun adı Talihsiz Jod oldu..

O günden sonra bu çocuğun hayatı tersine döndü.

ORMANGİLLER

İsmail GÜLGEÇ

SİZİN SAYFANIZ

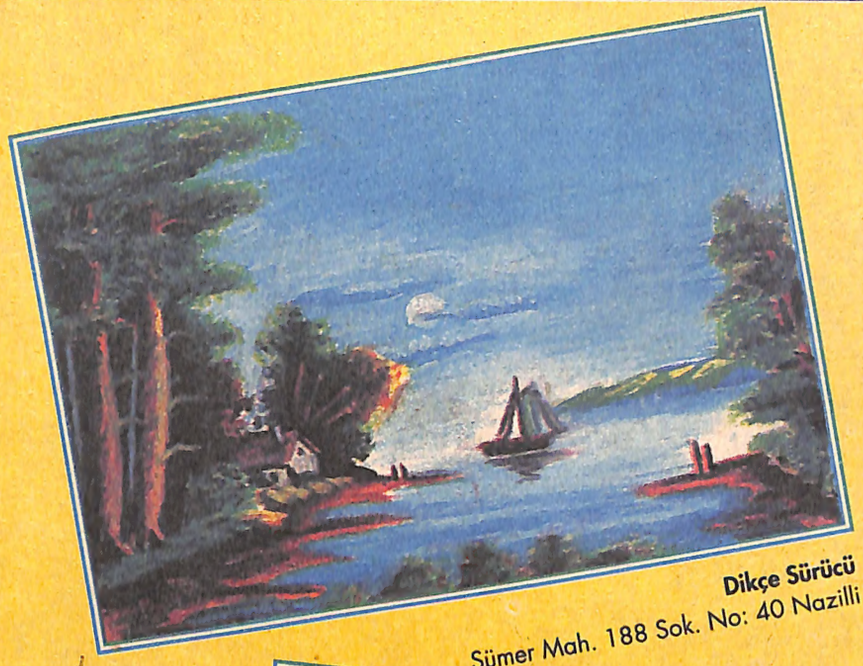

Dikçe Sürücü
Sümer Mah. 188 Sok. No: 40 Nazilli

ASTRONOTLAR

Astronotlar
Uzaya çıkarlar
Ne çok ister canım
Uzaya çıkmayı
Yıldızları görmeyi
Büyüyünce
Astronot olacağım
Ve
Uzaya çıkıp
Yıldızları, yıldızları göreceğim
Uzay
Ve
Uzayın derinlikleri
Çok tehlikeli olmalı
Napıyım
Ben de yakındaki yıldızlara giderim...

M. Cemal Bulunmaz
Alibaba Türbe Sk. Onur Han No:21
Çemberlitaş/İstanbul

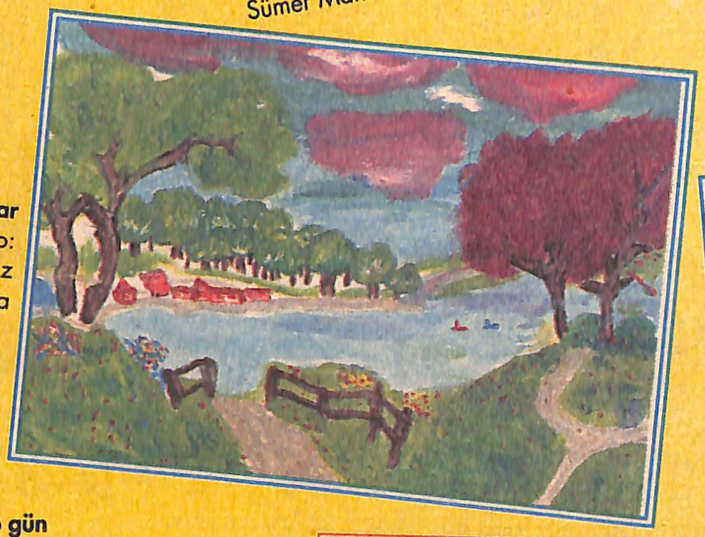

Cihan Ulupınar
Taşdelen Cad. No: 99/8 Siteler-Yıldız
Antalya

DOĞA

Yağmur yağıyordu o gün
Hava küskündü sanki bize bugün
Sordum buluta, sordum güneşe
Bu küskünlük niye
"Siz" dedi, "sizin yüzünüzden öldü kuşlar
Kargasından leyleğine, kartalından bıldırcınına"

Bir gün bir kuş gördüm gökyüzünde
Kalbinde sevgi
Pençelerinde bir gülle
Fakat niye yükseklerde uçuyordu
Belki diğerlerine benzemekten korkuyordu
Peki ne olmuştu diğerlerine
Bir tüfek sesinden ibaretti her şey
Sonra gökyüzü kararıyordu.

Seray Sarı
Esnaf Kefalet Kooperatifi
Atatürk Cad. No:22
Yatağan/Muğla

DİKKAT!

Ürünlerinizi gönderirken; ad, soyad ve açık adreslerinizi yazmayı unutmayın! Okur sayfasında ürünleri yer alan okurlarımızdan adresleri belli olmayanlar, lütfen telefonla adreslerini bildirsinler.

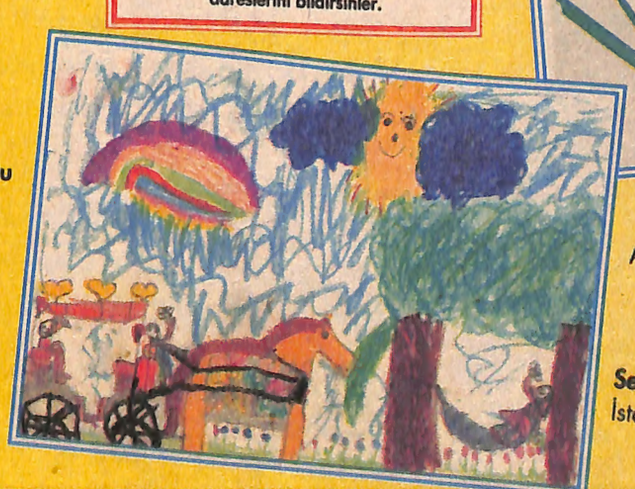

Didem Kurt
Ankara Cad. 1. Kurt Ap. K.3
No: 6 Kırşehir

Selen Erkal
İstanbul

ŞİİRLERİNİZİ, ÖYKÜLERİNİZİ, RESİMLERİNİZİ BEKLİYORUZ

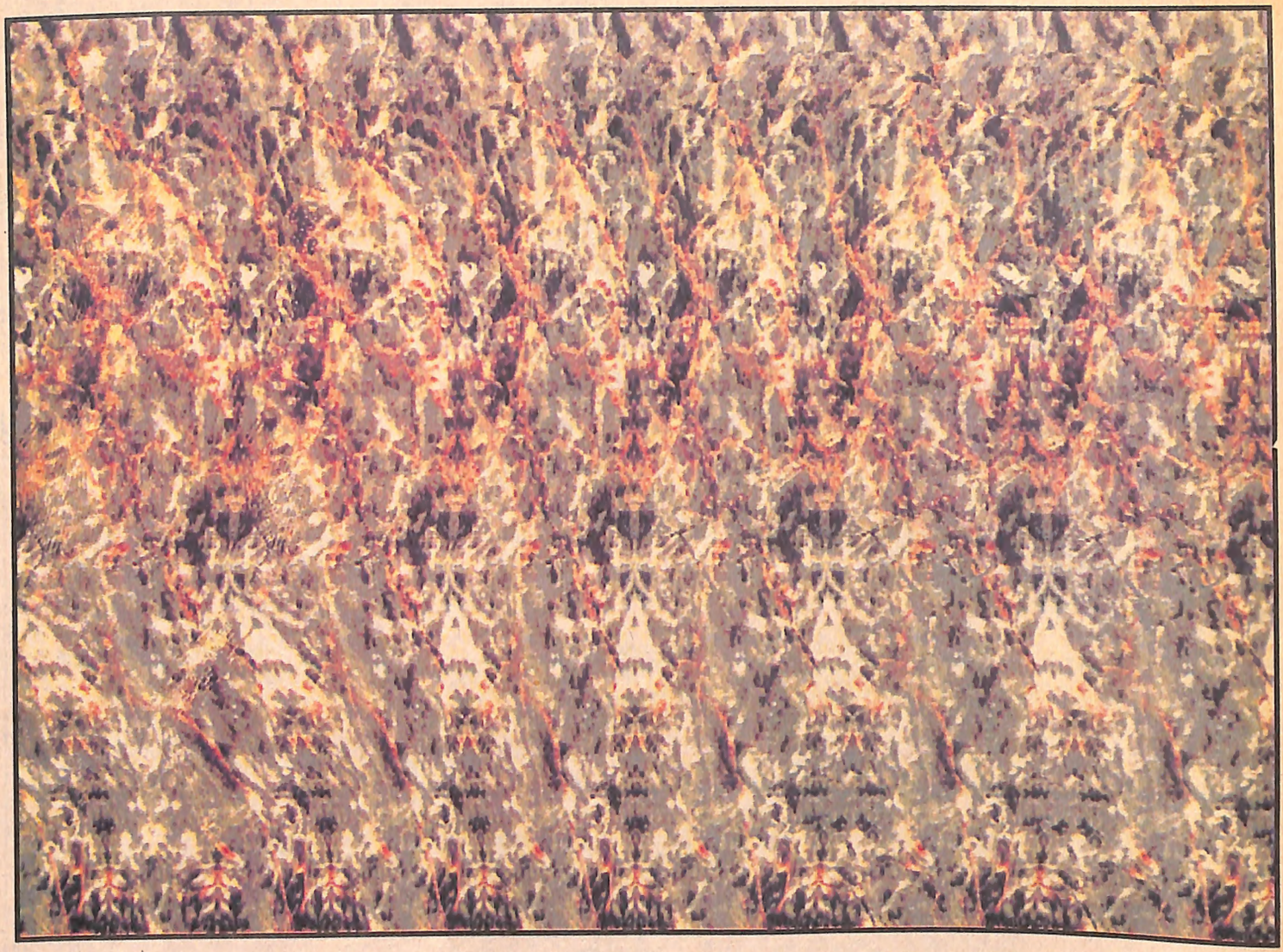

© EPS/Gamma Medya

Sihirli fotoğraf

Bu fotoğrafa çok yakından dikkatle bakın. Lütfen uzak bir yere bakar gibi gözlerinizi bir noktada sabitleyin. Önce baktığınız resmi, daha sonra da fotoğrafın içinde oluşan başka bir resim göreceksiniz. Bize gördüğünü yazıp gönderen ilk 250 okuyucumuza birer kitap gönderiyoruz.

Geçen haftanın çözümü:

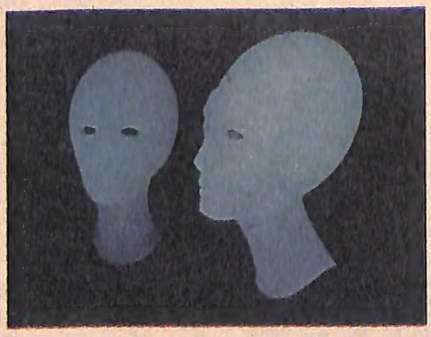

HAYDİ! NE BEKLİYORSUNUZ?

DİKKAT!

Okur sayfasında eserleri yayımlanan okurlarımıza 1 milyon TL telif ücreti ödenecektir. Resimlerinizi, şiirlerinizi, kısa öykülerinizi bekliyoruz.

MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ

Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına sahibi
AYDIN DOĞAN

Murahhas Üye ve Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Yayın Yönetmeni
YALVAÇ URAL

Yazı İşleri Müdürü
HİKMET ALTINKAYNAK

Sayfa Düzeni
Gönül ŞAHİN
Yayın Hazırlık
Serpil SÜMER
Neslihan ILGAR
Firuzan GÜRBÜZ

MEDYA-D
Genel Müdür: ERGİN ÜNAL
Genel Müdür Yardımcıları:
ERCÜMENT PAL, SELÇUK TUNA, AYHAN TEZCAN
Reklam Müdürü: AYNUR KOÇ PAL

Milliyet Yayın A.Ş Doğan Medya Center, Bağcılar–34554 İSTANBUL Tel: 505 61 11 Fax: 505 62 33

Bir ev yapalım çocuklar...

Yeşil çimenler üzerinde...
Kırmızı kiremitlerini masmavi gökyüzünün sardığı...
İçine sevgiler koyalım, yumuşacık!

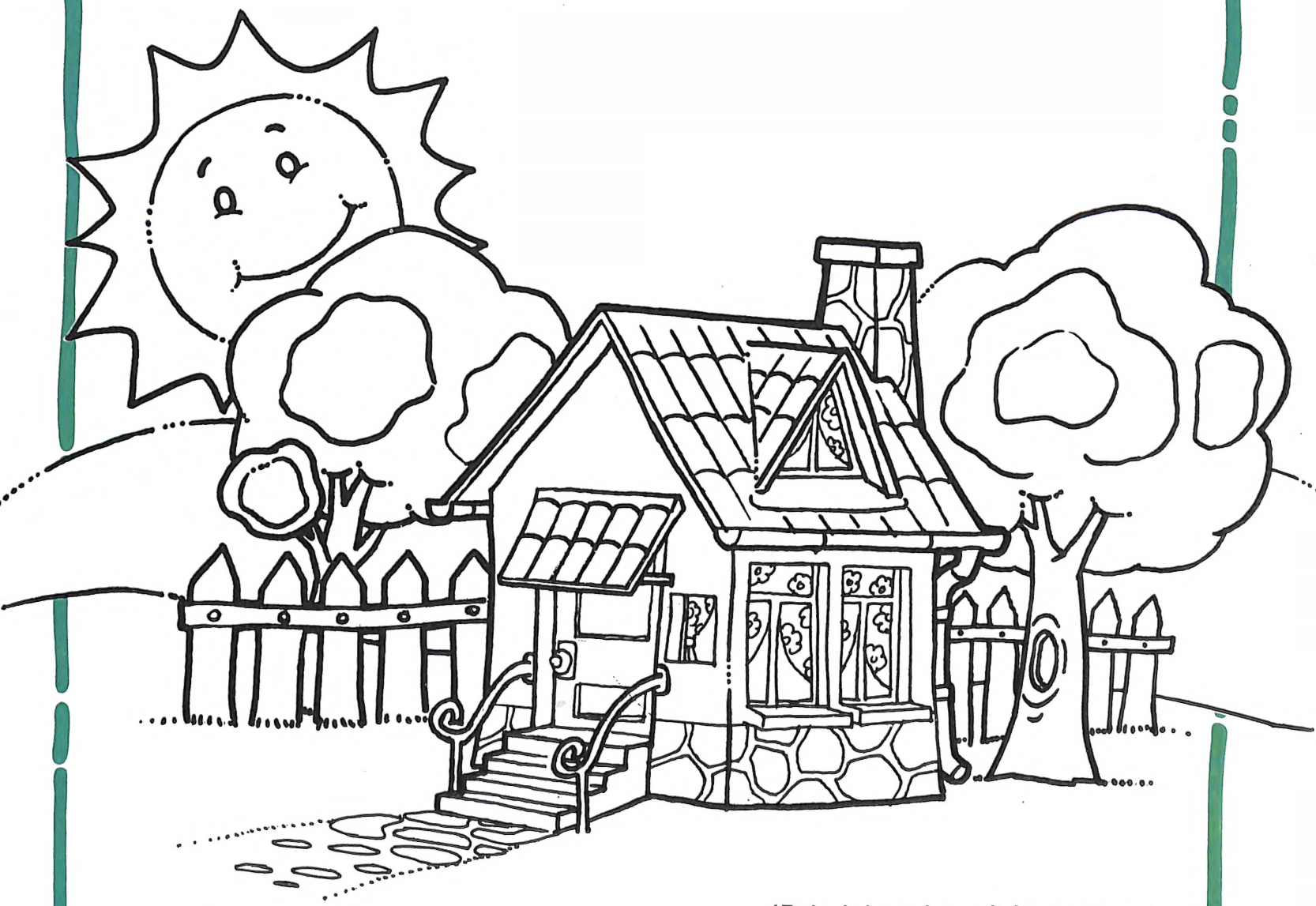

(Evimizi renk renk boyayalım.)

EMLAK BANKASI

mırnav

Sinan Gürdağcık